

கௌபாலன சபை வெளியீடு
ஆரம்பம்: விட்ராதி மூல ஆவணி ம் 26 ஆம் வ
(1889)

பிரதி விலை: ரூ 12
செய்திந் தாளாகம் பதிவு பெற்று.

இந்து சாதனம்

(HINDU ORGAN)

புத்தகம்: 112

விலை வந்து ஜப்பாசிந் தீங்கள் 14 ஆம் நாள்
(31-10-2001) ஜப்பாசிப் பூரணம்

இதழ்: 07

தமிழகப் பேரறிஞர் மூலம் முன்று குருமகா சந்திதானங்கள் ஆசிச்செய்தி மகோன்னத நிலை உருவாகும் அது விரைவில் ஏற்படப் பிரார்த்தனை

“இலங்கைத் தமிழர்கள் அனுபவித்து வரும் கல்டாஸ் இன்னும் சிளைாலம் நடக்கும். அதன்பின் மகோன்னதமான ஒரு நிலை சுற்றுமிழர்களுக்குக் கீடைக்கும். அந்நிலை விரைவில் ஏற்பட வேண்டுமென நாம் பிரார்த்தக்கள்க்கோரம்.” எனத் தமிழ் நாட்டின் முக்கிய ஆதனங்கள் முன்றின் குருமகா சந்திதானங்கள் சுற்றுமிழர்களுக்கு ஆசி கூறச் செய்தியனுப்பியுள்ளார்கள்.

“யாரும்பான விஜயத்தை மேற்கொள்ளுமுன் நிருவாவட்டுறை ஆதனம், தமிழர் ஆதனம், தீருப்பண் தாள் ஆதனம் ஆசிய தமிழகத்தின் முன்று பெரும் சமய நிறுவனங்களுக்கு - குருமகா சந்திதானங்களிடம் ஆசி பெறச் சென்றிருந்தேன். அவர்கள் மூலமும் ஒரேவிதமாக மேற்கண்ட செய்தியை சுற்றுமிழர் மக்களிடம் கூறுமாறு என்னைப் பணித்தார்கள்.”

இவ்வாறு யாழ்ப்பாணம் வந்தி ருந்த தமிழக அறிஞர் இலக்கிய கலா நிதி சேக்கிமார் அடிப்பெரும் தில்லைஸ்தானம் நடராஜன் இராமச் சந்திரன் அவர்கள் கூறினார்கள்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தில் இவ்வாண்டுக்கான சேர். பொன். இராமநாதன் நினைவுப் பேருரையை நிகழ்த்தத் தமிழக அறிஞர் திரு. தி. ந. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினால் அமைக்கப்பட்டிருந்ததும் அவருக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் இருபதாவது பட்டமளிப்பு விழாவில் இலக்கிய கலாநிதி பட்டமளித்துக் கொரவிப்ப தெனப் பல்கலைக்கழகம் தீர்மானித்

திருந்ததும் இந்துசாதன வாசகர்கள் அறிந்ததே:

அக்டோபர் ஜித்தாம் நாள் யாழ்ப்பாணம் வருவதாக இருந்தபோதிலும், விமானப் பிரயாணத்தில் ஏற்பட்ட தாமதம் காரணமாக, ஆறாம் நாள் சனிக்கிழமை நன்பகல் அன விலையே சேக்கிமார் அடிப்பெரும் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார். அன்று பிற்பகல் நான்கு மணியளவில் யாழ், பல்கலைக்கழகத் தின் 20 வது பட்டமளிப்பு, விழாவின் ஐந்தாவது அமர்வில் கொரவ இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டார்.

மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவிலில் வழிபட்டதுடன், நாவலர் பெருமான் முதற்பிரசங்கம் செய்த வசத்தமன்படபத்தையும் தியான் த் தமர்ந்திருந்த தெட்சனாமூர்த்தி சந்திதியையும் தரிசித்தார். பின்னர் நாவலர் பெருமானால் நிறுவப்பட்ட வண்ணார்ப்பண்ணை செவப்பிரகாச வித்திபாசாலையை (இப்போதாவலர் மகாவித்தியாலயம்) அடைந்து அங்கு சமயாசாரியர் நால்வர், சேக்கிமார், நாவலர் திருவருவங்களைக் காதலா கீக் கிசிந்து கண்ணீர்மல்கி வணக்கி னார். அங்கு பாடசாலை அதிபர் திரு. ந. சிவராஜா, செவப்புலவர் (11ம் பக்கம் பார்க்க)

திராவிடமாபாடியமும் நாவலர் பெருமானும்

— சேக்கீர்ர் அடிப்போடி இலக்ஷ்ய கலாந்தி நி. ந. இராமச்சந்திரன் —

திருவாவடுதுறை ஆதீனத் தின்கலைத்தயவும் என்று போற்றப்படுபவர் மாதவசிவஞான யோகிகள். தமிழ்மூல பாடியம் (பேருரை) இல்லை என்ற குறையை இல்லையென்று ஆக்கி அற்புதம் நிகழ்த்தியவர் மாதவ சிவஞான யோகிகள்; அவரது திராவிடமாபாடிய ஏட்டுச்சுவடி நாவலர் பெருமானது காலத்தில் திருவாவடுதுறை ஆதீன குருமகாசந்திரானம் அவர்களது பாதுகாப்பிலேயே இருந்தது. குருமகாசந்திரானம் அவர்கள் அந்த ஏட்டுச்சுவடியையாருக்கும் கொடுக்கமாட்டார்கள் - காட்டவும் மாட்டார்கள், ஏனெனில் தக்கார்களே அந்தப் பெரிய நூலைப் பார்க்க முடியும் என்ற இறுக்கமான கருத்தைக் குருமகாசந்திரானமவர்கள் கொண்டிருந்தார். நாவலர் காலத்துப் புலமையாளர்கள் எல்லோரும் இப்பாடியத்தைப் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆசைப்பட்டார்கள். கிடைத்தாலும் இம்மாபாடியத்தைப் படிப்பது அவ்வளவு கூலமல்ல.

சைவசித்தாந்தத்தை உலகம் முழுவதும் பரப்ப வேண்டும் என்ற பேராசையால் பிடித்து உந்தப்

பட்டு ‘‘சித்தாந்த தீபிகை’’ என்ற ஆங்கிலச்சங்கிகை ஒன்றைத் தமிழ்நாட்டில் நடத்தி வந்தவர் சைவத் திரு. ஜே. எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை அவர்கள். அவர், தன்னால் மாபாடியத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை என்ற ஆதங்கத்தில் குருமகாசந்திரானத்தைச் சின்று கொண்டதும் சரித்திரம்.

இத்துணை பெரியரூலையாரும் படிக்கக்கூடாது என்ற வைத்திருந்ததற்கான காரணம் இருந்தது. எமது நாட்டிலே எந்த நூலையார் வாசிக்கலாம் என்றெராறு வரையறை இருந்தது. எல்லோரும் எதையும் படித்து விடக்கூடாது, படிக்க விடக்கூடாது என்ற கொள்கையைப் பின்பற்றி வந்தார்கள் பஞ்சதந்திரத்திலே உள்ள ஒரு பாட்டு:

“வாரம் மஹூதனில் நனைய
தூங்கலை
தாளை நெறி சொல்லத்
நன்னிப் பியந்தநிழும்
நூளும் கல்வியும் நயந் நூல்
க்ஞம்
நனஞ்சு உரைத்தில் இடு
தாகுமே”

இதைத்தான் பாத்திரமறிந்து பிச்சை இட வேண்டும் என்றும் சொல்வார்கள். பாத்திரம் என்றால் சுற்பாத்திரம் - உரியவன். பிச்சை என்றால் விச்சை (கஸ்ஸி, வித்தை). அதாவது ஞானவிச்சை. அதைத்தகுந்த அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமே அல்லாமல் எல்லோரும் அறியும் படியாகச் செய்து விடக்கூடாது அப்படிச் செய்வோமோயானால் கற்பிக்கப்பட்ட ஞானத்திற்கு இழுக்கு உண்டாகும். அது பின்னாளில் பிறரால் பழிக்கப்படலாம் - விதிக்கப்படலாம் - நெனிக்கப்படலாம். ஆகவே நூலுக்கு ஊனமொன்றும் வருதல் கூடாது எனக்கருதியே பலரும் பார்க்க முடியாதபடி தடை விதித்திருந்தார்கள். மறைபொருளாக இருக்கக் கூடியவற்றை மறைத்து வைத்துத்தாது தியடியைப் போடுகொடுத்தல் வேண்டும் என்று மிகச் சிறந்த ஏற்பாடு என்பதை நாம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். இரகசியத்திற்கு அர்த்தம் உண்டு. அதில் எவ்வளவோ உண்மைகள் தேங்கியிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் எல்லோருக்கும் வெளிப்படுத்தக் (இம் பக்கம் பார்க்க)

நாவலர் பெருமானின் பெருவாழ்வு

“நாவலர் பெருமான் தென்சொல் கடந்து வடிசாற்கு எல்லை தேர்ந்தவர் அவர் ஒரு தீரிவேணி ஈங்கம். அவர் தழிழறிவார்; ஆங்கிலம் அறிவார்; வடமொழியும் அறிவார். ஒவ்வொரு மொழியிலும் ஒற்றொரைபோகிய பெண்ணம் பெரிய மூலவராக விளங்கியவர். அவர் பெரிய தலையை உடையவராக இருந்தமையால், அவரைச் சிறுவயதிலே பாணாத் தலையர் என அழைப்பார்களாம். அவருடைய தலை மட்டுமா பெரிது? அவரது உள்ளும் எவ்வளவு பெரிய உள்ளும். கரேஞ் பதினாண்டு உலகக்கணையும் தன்னுள்ளே கருத்து அடக்கி வைத்துப் போற்றுகின்ற மரபெரும் உள்ள மாக அவருடைய உள்ளத்தை இறைவன் அமைத்துத் தந்திருந்தான். அவரின் சொற்கள் மணமாக அகன்ற வாஸ்படு கொற்கள். அவர் கூறியதெல்லாம் வேதமும் ஆகமமும் ஆகும். அவற்றையே அவர் கூறுத்துவத்தார் என்றால் அதில் எந்த மிகையூலில்லை. சொல்லெலெடுத்து துக்குமத்தில் விட்டெறிந்து கட்டப்படும் உதிர்த்த நம் நாவலர் பெரும் பாவலர்; பெரும் மூலவர். அவருடைய பெருமையைத் தென்னாடு நன்றாகவே உணர்ந்திருந்து.”

“எதையும் சாதிக்கும் வல்லமையும் மன உறுதியும் கொண்டவர் எமது நாவலர். எங்கெல்லாம் வழிகாட்டி இறைவனால் அவருக்கு இல்லையும் வல்லமையும் மன உறுதியும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் பேசிய சேச்செல்லாம் மர்திரங்கள். அவையெல்லாம் கூறியவை. கூறியாக்கு பலிக்கும் சக்தியுடையவாயிலிருந்தன. அருளிக் கூறினும் சரி வெகுண்ட கூறினும் சரி கூறியாக்கு பலிக்கும் திறத்தனவாயிலிருந்தன. அவர் ஒரு அருளாளர். அவரையாரும் சின்டிலீட் முடியாது. மிகவும் கடுமையான நோன்பை மேற்கொண்டிருப்பவர்கள் எதையும் சமரசம் செய்துகொள்ள விரும்பவே மாட்டார்கள்.”

“அறியாதிருந்தால் பேசாதிருந்தால். இதுதான் உண்மை என்று தெரிந்தால், அதைப் பீன்பற்றி தயங்க வேண்டாம். அதைக் கூற அஞ்ச வேண்டாம். “வன்வெறாண்டன் புறம்; அவர் தீராணார்க்கும் புறம்” என்றுக்கூறி விரும்ப மீண்டாய்களார் போல வாழ்ந்துகாட்டியவர் நாவலர் பெருமான். ஆண்மையின் சீகரம் அவர். அதே சமயத்தில் மென்மையான உள்ளும் படைத்துவர்; ரொம்பப் பெரியவர்; இந்தச் சமூகம் வாழவேண்டும் என்பதற்காகத் தவவாழ்வு வாழ்ந்தவர். - தவம் என்று சைவத்தில் சொன்னால் அது சரியை, தீரியை, யோகம், ஞானம் என்று வகுக்கப்பட்ட பாதை. அதில் ஊன்றி நீஞ்றவர் - இம்மியும் சீகாதவர் - முதலீடு ஆறுமுகநாவலர்”

(இம் பக்கம் பார்க்க)

திராவிடமா....

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கூடாது. உரிய காலத்திலே தக்க அறி வு பெற்றவர்களுக்குத் தான் அவற்றை அறியவைத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த திராவிட மாபாடியத்தை நாவலர் காலத்தில் படிப்பதற்கு அனுமதிக் கப்பட்டவர்கள் மூவர்தாம். அவர்களுள்ளும் முதலாவதாக அனுமதிக் கப்பட்டவர் ஸ்ரீலஹ்மி ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் தான். இரண்டாவதாக அனுமதிக்கப்பட்டவர் திரு வாவடு துறை ஆதீன மகாவித்துவானும் நாவலர் பெருமானின் சமகாலத்த வரும் தமிழ்தாத்தா என அழைக்கப்படும் மகா மகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களுக்கு ஆசானாக விளங்கியவருமான் திரிசர புரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிகந் தரம்பிள்ளை என்ற பெரியவர்.

இம்மாபாடியத்தைப் படிக்க அனுமதிக்கப்பட்ட மூன்றாமவரும் யாழ்ப் பாணத்தைச் சார்ந்தவர் தான். சபாபதி நாவலர் என்பது அவர் திருப்பெயர். மிகப்பெரும் புலவர். எங்களுமேனும் குருமகாசந்திதானத் தின் உத்தரவு பெற்று அந்த மாபாடியத்திற்கு உரைக்கு உரை எழுதிக் குறிப்புரையும் தந்து விளக்கங்களும்

ஆங்காங்கே செய்து நல்லதொரு நூலாக அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று சபாபதி நாவலர் அவர்கள் விரும்பினார். அது கைகூடவில்லை.

ஆக, யாருமே நெருங்க முடியாதிருந்த, நெருங்கிப் படிக்க முடியாத நிலையில் பத்திரிமாகப் போற்றிக் காக்கப்பட்டு வந்த திராவிட மாபாடியத்தை முறையாகக் கற்றவர் நம் ஸ்ரீலஹ்மி ஆறுமுகநாவலர் பெருமான். அதற்காக அவர் பல நாட்கள் செலவு செய்யவேண்டிய தேவையிருக்க வில்லை. அவர் பாணாத்தலையர் அல்லவா? அவர் தலையில் மட்டுமாழுளை? சரீரம் முழுவதும் உள்ளங்காலில் இருந்து உச்சந்தலை வரை முறையாகவே அவரை இறைவன் சௌமைத்து இருந்தான் - நம் நலத்திறகாக - நாம் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக. ஆகவே மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே, திராவிட மாபாடியத்தின் சாரத்தை உள்வாங்கித் தம்முள்ளை தக்கவைத்துக் கொண்டார். தகுந்த பெரியவர்களுக்கு அதைச் சொல்லியும் இருக்கிறார். அவருடைய சீடராகிய மகான் காசிவாசி செந்திநாத ஐயருடைய உரை நூல்களைப் படிப்பவர்கள் நாவலர் போட்டபிச்சை ஆங்காங்கே மிலிர்வதைக் காண்பார். இவ்வாறாகப் பெரு வாய்ப்பினைப்

பெற்ற நாவலர் பெருமான் அவர்காலத்திலேயே ஸ்ரீலஹ்மி நாவலர் (இலட்சோபலட்சம் நாவலர்களுக்குச் சமமானவர்) எனப் போற்றப் பட்டார்.

முடிவாக, திராவிட மாபாடியம் பற்றிய இன்னுஞ் சில செய்திகளைக் கூறுவாம். இப்போ, திராவிடமாபாடியம் அச்சிடப்பட்டு நூலாகப் பட்டு விட்டது. என்றாலும் அதனுள்ளே நுழைந்து பார்ப்பதற்கு யாருக்கும் சக்தி இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இந்த நாலை வெளிக்கொணர்ந்தவர் யாழ்ப்பானம் வண்ணார்பண்ணையிலே பிறந்து, பதின் மூன்று வயதிலேயே யாழ்ப்பானத்தை விட்டு நீங்கித் தமிழ் நாட்டைச் சென்றைந்து, மீண்டும் யாழ்ப்பானம் திரும்பிவராத இலக்கண சுவாமி எனப்படும் முத்துக்கு மாரசாமித் தம்பிரான் அவர்களாவார். சிதம்பரத்திலே நிறுவன மொன்றை உருவாக்கி அதன் மூலம் பெரும்பணியாற்றி வந்த இலக்கணத் தம்பிரான் சுவாமிகள், திருவாவடுதுறை ஆதீன குருமுதல்வரின் சினத்திற்கு ஆளாகிய போதிலும், அந்த நாலை வெளியிட்டார்.

நாவலர் பெருமானின் பெருவாழ்வு:

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

"என்றென்றும் - பகலென்றும் இரவென்றும் பாராது திட்டமிட்டு நமக்காகவே வாழ்ந்தவர் நாவலர். அவர்தனக்கென்று எந்த சுகமும் தேடவில்லை. சொத்தின் ரீது ஆசைப்படவில்லை. அப்பரடிகள் போல இவரும் ஓர் அடிகள். 'ஓடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்; கூடும் அன்றீஸ் கும்ஹீடவேயன்றி வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்' நம் முடைய நாவலர். அவர் இப்போ சீவனோடு இருக்கின்றார். சீவனோடு இருந்து நம்மை வாழ்ந்துகிறார். நாம் நல்லபடி வாழவேண்டுமென்று ஆசீர்வதிக்கிறார். அந்தப் பெருமானை எப்பொழுதும் வணக்குங்கள். அவரது நூல்களைப் படியுங்கள். அவர் உங்களைக் காப்பாற்றுவார். எங்களையும் காப்பாற்றுவார். உலகத்தையும் காப்பாற்றுவார்"

மேற்கண்ட கூற்றுக்கள் வண்ணார்பண்ணை தீராவியடி கல்லூரி வீதியில் அமைத்துள்ள நாவலர் ஆக்கிரம மண்டபத்தில் யாழ்ப்பானங்க் கைவரிபாலன சபையார் ஒழுங்கு செய்திருந்த சீற்புக் சொற்பொழிவு நிகழ்விலே தழிக்கச் கைவசித்தாந்த அறிஞர் இலக்கிய கலாநிதி. சேக்கிழார் அடிப்பொடி திலைவைத்தானம் நடராஜன் தீராவியடி அவர்கள் "ஸ்ரீலஹ்மி ஆறுமுகநாவலர் பெருமானின் பெருவாழ்வு" என்ற பொருளில் சொற்பெருக்காற்றும்போது கேட்டவை.

தமது சொற்பொழிவின் ஆரம்பத்தில் அவையடக்கத்துடன் சேக்கிழார் அடிப்பொடி அவர்கள் கூறியதுபோல், அத்துணை உயர்ந்து அவர் பெருவாழ்வு நாவலர் பெருமான் வாழ்ந்த பெருவாழ்வு முடியாது. அத்துணை உயர்ந்து அவர் பெருவாழ்வு நாவலர் பெருமானின் பரந்த தமிழ்ப் போச மாபாடு அவர்களுது சொற்பொழிவிலிருந்து பெறப்பட்ட காயினும் வசனநடை முற்றுமுழுதாக அவருடையதல்ல அடிப்பொழுது அவர்களை விரும்புகிறோம். பேச்சு கட்டுரை வடிவமாக்கப்படும்போது இது தவிர்க்க முடியாதது.

மேற்கண்ட தலைப்புக்களில் வெளியாகிய-வெளியாகவிருக்கும்-கட்டுரைகளில் தரப்பட்டுள்ள தகவல்கள் சேக்கிழார் அடிப்பொழுது அவர்களுது சொற்பொழிவிலிருந்து பெறப்பட்ட காயினும் வசனநடை முற்றுமுழுதாக அவருடையதல்ல அடிப்பொழுது அவர்களை விரும்புகிறோம். பேச்சு கட்டுரை வடிவமாக்கப்படும்போது இது தவிர்க்க முடியாதது.

— ஆசீர்யா

நாவலர் பெருமானின் பெரியபுராண வசன நடை

— சேக்கிழார் அடிப்பொடி இலக்கீய கலாந்தி நி. ந இராயச்சந்திரன் —

1852 ஆம் ஆண்டு, அப்போது சுவாமிகளுக்கு (நாவலர் பெருமானுக்கு) முப்பது வயது. இந்த இளவைதிலே தான் பெரியபுராணத்தைக் கத்திய ரூபத்திலே - உரை நடை வடிவிலே - எமக்குத் தந்தார். இன்றைவும் அதை மிஞ்சக்கூடிய உரை நடை நூல் பிறக்கவில்லை. எத்தனையோ அறிஞர்கள் பெரியபுராணத்தைச் சுருக்கி வசன ரூபத்தில் நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னிக்கை இன்றும் அதிகமாக இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும், யார் எப்படி எழுதினாலும் சரி, நம்முடைய நாவலர் பெருமான் எழுதிய அளவிற்கு எவ்வரது தமிழ் உரைநடையும் சிறக்கவில்லை என்பதை நாற்பதாயிரம் கோவில்களில் சொல்லவேன். அவ்வளவு அருமையாக அந்த உரைநடையில் பெரிய புராணத்தை எமக்கு அமைத்துத் தந்தார். அதுதான் இன்றும் போற்றப்பட்டு வருகிறது.

நான் ஒரு பெரியபுராணப்பிரியன். சேக்கிழார் சுவாமிகளின் அடிப்பொடி. பெரியபுராணம் என்று சொல்லி விட்டால் போதும். எழுந்து நின்று மேலே இருக்கக்கூடிய துண்டை

இடுப்பிலே கட்டிக்கொண்டு அவர்களை வணங்கத் தயாராக இருப்பேன். என்னுடைய தெய்வம் சேக்கிழார் பெருமான். பெரியபுராணம் பற்றி வெளியான நூல் களில் பல படிகளைச் சேர்த்து வைத்திருக்கிறேன். தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தார் வெளியிட்ட நாவலர் பெருமானின் பெரியபுராண வசனநடை நூலொன்றின் பிரதியை நேற்று தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையார் அவர்கள் எனக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார்கள். அதிலே நாவலர் பெருமானின் பெயரிபுராண உரை நடை நூல் பதினெட்டுத் தடவை அச்சிடப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. என்னுடைய கணக்குப்பிரகாரம் இருபத்துநான்கு முறை அது அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு விடயத்தை இங்கே வருத்தத்தோடு சொல்லி கொள்ள வேண்டியுள்ளது. உலகிலேயே மிகச் சிறந்த நூல் நிலையங்களில் ஒன்று என்று கருதப்படுகின்ற சரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தார் அதை மிகவும் கவனக் குறைவாகப் பதிப்பித்து அதைக் கெடுத்திருக்கிறார்கள்; நாவலர் பெருமானின்

பெயருக்கு இழுக்குத் தோன்றும் படியாகப் பதிப்பித்துள்ளார்கள், அவர்களைக் குற்றம் கூறிப் பயனில்லை. ஆட்சியில் இருந்தவர்களைத் திருப்தி செய்வதற்காக - பெரிய புராணத் திலே ஈடுபாடு இல்லாத ஒருவரைக் கொண்டு - கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாத ஒருவரைக் கொண்டு - அந்த உரைநடைக் காவியத்தைப் பதிப்பித்தார்கள். அதனால் அபத்தமான செய்திகள் ஆனந்தமாக வந்து விட்டன. நான் அவர்களுடன் சண்டையிட்டேன். மேற்கொண்டு அந்தப் பதிப்பை விற்பதில்லை எனத் தீர்மானியுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

படித்தால் நாவலர் பெருமான் அருளிய அந்தப் பெரிய புராண உரைநடையைத் தான் நாம் படிக்க வேண்டும். அது ஆதார பூர்வமானது. சைவசித்தாந்த விரோதமில்லாதது. சைவ சாஸ்திரக் கருத்துக்களையெல்லாம் தன்னகத்தே தேக்கி வைத்திருக்கக் கூடிய பெரிய பெட்டகமாக விளங்குவது. என்றும் நின்று நிலவு வது. அது தான் சிறந்த நூல். அதையே நீங்கள் அணவரும் ஒதிவரவேண்டும் என்பது எனது பிரார்த்தனை.

கார்த்திகைத் தீபத் திருநாள் : (30-11-2001 வெள்ளிக்கிழமை)

போற்றுதற்காரியமலை அண்ணாமலை

“அஞ்சிசூத்தாம் வேநாம் ஆகாமாய் நீந்றமலை
விஞ்சிசூத்தாம் ஓன்றாய் விளங்குமலை — நெஞ்சகந்தே
வைத்தமலை நாயேனந் தன்னடியார் கூட்டத்தீல்
வைத்தமலை அண்ணாமலை”

“உண்ணாழுவையாள் ஒநாக யான மலை
கண்ணார் அழநாய காட்சிமலை — வின்னோர்
துந்தக்ருமலை அன்பர் நொழுதேந்தி நானும்
மத்தக்ருமலை அண்ணாமலை”

“கண்டங்கரிய மலை கண்மூன்றுடைய மலை
அண்டரெல்லாம் போற்றுதற்த அரியமலை — நொண்டஞ்சுந்தீ
நோற்றுமலை நானும் நொழுவோர் எழுபிறப்பை
மாற்றுமலை அண்ணாமலை”

— அண்ணாமலை வெண்பா
(குரு நமசிவாயர்)

செவபரிபாலன சபை

தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பணிகளும் - 14

(புத்தகம் 112, இதழ் 6 இன் தொடர்ச்சி)

செவபரிபாலனசபை உப தலைவரான திரு. சி. நாகவிங்கம் அவர்கள் அச்சமயம் இலங்கை சட்ட நிருபண சபையில் தமிழ்ப் பிரதிநிதியாக விருந்த திரு. பொன்னம்பலம் குமாரசாமி (சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் 1892 ஆம் ஆண்டில் கொலிசிற்றர் ஜெனரல் பதவியை ஏற்பதற்காக தமது சட்ட நிருபணசபை அங்கத்தவர் பதவியிலிருந்து பதினான்கு ஆண்டுகால சேவையின் பின் விலகினார். சேர் பொன். இராமநாதனின் இடத்திற்கு அவரது முத்த சகோதரரான திரு. பொன்னம்பலம் குமாரசாமி அவர்கள் 1893 ஆம் ஆண்டு சட்ட நிருபண சபையில் தமிழர் பிரதிநிதியாக நியமனமானார்.) அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு நாற்பது ஏக்கர் திருக்கேதீச்சர ஆலயக் காணியை இலங்கைச் சைவ மக்களுக்குப் பெற்றுத் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டார். இதுபற்றி திரு. பொன். குமாரசாமி அவர்கள் அப்போதைய கவர்னர் சேர் வெஸ்ற் றிட்ஜ்வே (Sir West Ridgeway) அவர்களை நேர்கண்டு பேசினார். பேச்சின் முடிவு திரு. பொன். குமாரசாமி அவர்கள் திரு. சி. நாகவிங்கம் (செவபரிபாலன சபை உபதலைவர்) அவர்களுக்கு 15-11-1893 திகதியிட்டு எழுதிய கடிதத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டிருந்தது:

“My dear Mr. Nagalingam,

I had an interview with the Governor yesterday and urged strongly our claim for the Tirukk-edichchuram land. He says that during his regime no free grant should be made of lands to any religionists. He also said that the Roman Catholics had also urged their claims to this very land. He further said that he hoped that the Hindus would become the purchasers. It now remains for you to form a Committee in Jaffna and collect subscriptions at once, so far as I am personally concerned I shall be glad to give my subscription.....

Yours truly,

(Sgd) P. Coomarasamy

இந்த தமிழ்க்கம்:

“எனது அண்புக்குரிய திரு. நாகவிங்கம் அவர்கட்டு,

நேற்று நான் கவர்னரைச் சந்தித்து திருக்கேதீச்சரம் காணிக்கான எமது கோருதலை மிகவும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டேன். தனது ஆளுகையின் கீழ் எந்தவொரு சமயத்தவர்களுக்கும் காணிகள் இலங்கையை வழங்கப்பட மாட்டாது என் அவர்களுகிறார். நேரமன் கத்தோலிக்கர்களும் இதே நிலத்திற்கு உரிமை கோரியுள்ளார்கள் எனவும் கூறினார். இந்துக்களே இந்திலத்தை வாங்குவார்கள் எனத்தான் நம்புவதாக அவர் மேலும் கூறினார். இப்போது நீங்கள் செய்யக் கூடியது, யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு குழு அமைத்து உடனடியாகப் பணம் சேகரிப்பதே, என்னைப் பொறுத்தளவில் நான் தனிப்பட்ட முறையில் எனது பங்களிப்பைச் செய்வதில் மகிழ்ச்சியடைவேன்.....

தங்கள் உண்மையுள்ள பொ. குமாரசாமி

இவ்வாறு அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நெருக்குதல்கள் காரணமாக அரசு திருக்கேதீசுவரக் காணி நாற்பது ஏக்கரை ஏலத்தில் விற்பது எனத்தீர்மானித்தது. 13-12-1893 ஆம் ஆண்டு, வடமாகாண அரசாங்க அதிபர் சேர் உவில்லியம் துவைனம் (Sir William Twynam) அவர்கள் முன்னிலையில் யாழ்ப்பாணம் அரசாங்க செயலகத்தில் (கச்சேரி) பகிரங்க ஏலத்தில் விற்கப்போவதாக அரசினர் விளம்பரம் செய்தனர்.

இலங்கையின் பல பாகத்துவர்கள் செவர்கள் பலரும், கத்தோலிக்கக் குருமார்களும், பிறரும் இந்திலத்தை வாங்க குறித்த தினத்தில் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரி மில் கூடினர். சேர் உவில்லியம் துவைனம் அவர்கள் நாற்பது ஏக்கர் காணியை ஏலத்தில் விட்டார். கத்தோலிக்க குருமார்கள் முவாயிரத்து ஐம்பது ரூபாய் வரை ஏலம் கேட்டனர். உடனே அங்கு கூடி விருந்த செவமக்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி என்ன விலை வந்தாலும் அந்திலத்தை வாங்கியே திருவது

என உறுதி பூண்டனர். என்ன விலை கொடுக்கவும் ஆயத்தமான நிலையில் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்கள் இருந்தனர். ஆகவே செவமக்கள் சார் பி மூவாயிரத்துநாறு ரூபாலம் கேட்கப்பட்டது. இவ்வாறு கேட்டு ஏலம் எடுத்தவர் திருவாளர் இராம அரு. அரு. பழனியப்பச் செட்டியார் அவர்களாவர். இந்தப் பொன்னான நாள் விஜய வருடம் கார்த்திகைத் திங்கள் இருபத்தொன்பதாம் நாள் (13-12-1893) அவிட்ட நட்சத்திரம் பொருந்திய நன்நாளாகும்.

இந்துசாதனச் செய்தி:

திருக்கேதீச்சர ஆலய நிலம் மீண்டும் செவசமயிகளுக்கானதாகிய மஸில்சியான செய்தியை 1893 ஆம் ஆண்டு மார்க்கி மாதம் பதின்மூன்றாம் திதி வெளியான இந்துசாதன இதழ் பின்வருமாறு வர்ணித்திருந்தது:

“இன்றைய தினம் இலங்கையிலும் மற்றெங்கணமுள்ள சைவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு முக்கியமான தினம். இலங்கைச் சரித்திரத்திலும் குறிக்கப்படவேண்டிய ஒரு முக்கிய தினம் இலங்கைத்தீவில் மாதோட்டத் திற்குச் சமீபத்திலே ஒரு மருந்து இருக்கின்றது, ஒரு தேங்பொந்து இருக்கின்றது, ஒரு திரவியம் இருக்கின்றது என்று முதலில்லிந்து ஶ்ரீவழூராவலர் அவர்கள் நமக்கெல்லாம் அறிவித்திருந்தார்கள். திருக்கேதீச்சரம் என்னும் சிவாலயத்துக்குரிய நிலத்தை அரசினரிடம் வாங்கி, அங்கு பழுதுபட்டுப்போயிருந்த ஆலயத்தைப் புதுக்குவிக்க வேண்டுமென்று நாவலரவர்கள் இதற்கு இருபது வருஷங்களுக்கு முன் வெளியிட்ட நாள் தொட்டு இத்தேசத்திலுள்ள என்ன சைவர்கள் எல்லாரும் ஒரே மன்சோடு ‘அடியவர் குறைகள் தீர்த்தான்டு அருள்வதே விரதம் பூண்ட’ பெருங்கருணக்கடலாகிய சிவபெருமானது திருவடிகளை நோக்கி அரிய பிரார்த்தனைகள் செய்தனர். இந்த நிலம் முன் இரண்டு முறை வெந்திசில் (ஏலத்தில்) விற்கும்படி குறிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் சைவர்களுடைய தவம் பலிக்கும் காலஞ் சிறிதிருந்து (12ம் பக்கம் பார்க்க)

நாவலர் பாட நால்கள்

— சேக்கிழார் அடிப்பொடி இலக்கியகலாந்தி நி. ந. இராமச்சந்திரன் —

தமது கொள்கையிலிருந்து இம்மியாவும் பிசுகாதவர் நாவலர் பெருமான். இம்மியான்றால் என்ன எனத்தெரியுமா? எனக்கும்கூட தெரியாதிருந்தது. எம்பெருமான் நாவலர் போட்ட பிசுசையால் நான் இன்று உங்கள் முன்னால் நிமிர்ந்து நின்று இவ்வினாவைக் கேட்கிறேன்.

நாவலர் பெருமான் பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்காக ஒண்பது நூல்கள் எழுதினார். சிறுபிள்ளைகளுக்குப்பால்ய வயதிலே - மனதில் என்னென்ன பதியவேண்டும் என்பதை அவர் திட்டம் செய்து அதற்கேற்பநூல்கள் எழுதினார். நான்காம் வகுப்புக்கு ஒரு நூல். அந்த நூலிலே கணக்குப் பற்றிய பல விபரங்கள் இருந்தன. அதிலே கீழ்க் கணக்கு என்று ஒன்று உண்டு. கீழ்க்கணக்கு என்றால் என்ன என்று தெரியவேண்டும்.

“தொழுது தூமலர் தூவித்
துதித்து நின்று
அழுது காழுற்று அரற்றுகின்
றாரையும்
பொழுது போக்கிப் புறங்கணிப்
பாரையும்
எழுதுங் கீழ்க்கணக்கு இன்னம்பர்
சுசனே”

எனக்கிறது அப்பர் தேவாரம். நாம் செய்யக்கூடிய வினை எத்தகையது என்பது கீழ்க்கணக்கிலே எழுதப்பட்டு விடும். ஆகையினால் தப்ப முடியாது. “செய்வினையும் செய்வானும் அதன் பயனும் கொடுப்பானும்” என்று சாக்கியதாயனார் புராணத்திலே நாம் வணங்கும் தெய்வமாகிய சேக்கிழார் பெருமான் அருளியிருக்கிறார். அந்த வினைக் கணக்கிலே எதுவும் குறையாது. இம்மிகூடக் குறையாது என்று சொல்லுகிறோம்.

“இம்மி” என்றால் ஒன்றின்கீழ் பத்து இலட்சத்து இருபத்தையாயிரம் என நாவலர் பெருமானின் நான் காம் வகுப்புப் புத்தகத்தில் உள்ளது. அந்த எண்ணுக்குரிய எழுத்து வடி வழும் சொல்லியிருக்கிறார். அதற்குக் கீழேயும் ஒரு சின்ன எழுத்து இருக்கின்றது. அதனையும் ஆறுமுகநாவலர் சொல்லியிருக்கிறார். அதற்கு “அதிசாரம்” என்று பெயர். அதன் பெறுமதி ஒன்றின்கீழ் பதினெட்டு இலட்சம். அவ்வளவு நுட்பமாகத் தமிழிலே கணக்கைப் போற்றியிருக்கிறார்கள்.

அந்திலை மாறிவிட்டதே என்று நம்முடைய மகாகவி பாரதியார் அழுவில்லையா? பாரதியார் சொன்னார் “கணிதம் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் பயிலவர். பின் கார்கொள்வானிலோர் மீண்டும் தேர்ந்தெரார்; கம்பன் என்றொரு மானுடன் வாழ்த்ததும் காளிதாசன் கவிதை புனைந்ததும் உம்பர் வானத்துக் கோளையும் மீண்டும் ஒருந்து அளந்ததோர் பாஸ்கரன் மாட்சியும் நம்பரும் திறலோடொரு பாணினி ஞாலமீதில் இலக்கணம் செய்ததும் சேரன் தமிப் சிலம்பை இசைத்ததும் தெய்வ வள்ளுவன் வான்மறை தந்ததும் அன்ன யாவையும் அறிகிலர்; இந்நாள் ஆங்கிலம் பயில் பள்ளியில் போகுநர். இங்கு இவர்க்கு என்று உள்ளம் எரிவதே” என்று மகாகவி பாரதியார் சொன்னார். அப்படித்தானே நமது சுவாமிகளும் (நாவலர் பெருமானும்) வேதனைப்பட்டிருப்பார்.

ஆங்கிலப் பள்ளியில் கணிதமும் இலக்கியமும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் பயின்றவர்கள் எவ்வாறு இருந்தார்கள் எனப் பாரதியார் சொல்கிறார்கள்: “அனி செய் காவியம்

ஆயிசம் கற்கினும் ஆழந்திருக்கும் கவியால் காண்கிலார்.” இவர்கள் பானைத் தேனில் அகப்பைப் போல்வர். தேன் பானைக் குள் அகப்பையைப் போட்டால் அகப்பைக்கா உருசுதெரியும்? ‘சுட்ட சுட்டி சட்டுவும் கறிச்சுவை அறியுமோ?’ ஆகவே அன்றைய ஆங்கிலப் பாடசாலைக் கல்வியை “மன்படு கல்வி” என்று பாரதி சொன்னார். அந்த மன்படு கல்வி கூடாது என்பதற்காகப் பாரதி வாழ்ந்ததற்கு நெடுங்காலத்துக்கு முன்பேயே ஒரு வரைபடம் படைத்திருக்கிறார் நமது நாவலர் பெருமான்.

நான்காவது வகுப்பிலே நம்முடைய பிள்ளைகள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பின்னங்கள் என்ன? பிள்ளைகள் பயில வேண்டிய பின்னையுத்துக்கள் என்ன என்பவற்றை வரிசையாகக் கொடுத்திருக்கிறார். பின்னாளில் அப்புத்தகத்தை மறுபதிப்புச் செய்தவர்கள் அப்பகுதியை விட்டு விட்டார்கள். நான் அதை அப்படியே பதிப்பிக்க ஆயத்தம் செய்கிறேன். எங்கள் பெருமான் போட்ட பிசுசை எல்லாருக்கும் பயன்பட வேண்டும் என்ற ஒரே கருத்தினாலேயே இதைக் கூறினேன்.

ஆக, எமது பிள்ளைகள் எதையெல்லாம் தெரித்து கொண்டு நன்கு சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து பார்த்துக் “கல்வி கரையில் கற்பவர் நாள் சில்” என்பதை மனதிலே நிறுத்திக் கொண்டு என்ன என்ன செய்தால் நம் பிள்ளைகள் எல்லோரும் மேலோங்கி வருவார்கள் என்றெல்லாம் பகலெல்லாம் இரவெல்லாம் திட்டமிட்டு எண்ணி எண்ணி நமக்காகவே வாழ்ந்தவர் நமது நாவலர் பெருமான்.

ஸ்கந்த சுந்தி: 20-11-2001 புதன்கிழமை

‘வடிவேல் முருகா வருகவே’

“பேராநீக்ரும் அடியவர் பிரப்பை உறிந்துப் பொருவாழ்வும்
பேறுவில் நொடுக்கவரும் பிள்ளைப் பொருமான் என்றும் பேராநீ
பரவிப் புதுந்து விருப்புடன் அப்பா வா வா என்று உளைப் போற்
யார்ந்து ஸ்கிற்ந்து வரவழைந்தால் வாராறுக்க வழக்கண்டோ வடிவேல் உநா வஞ்சவே”

— பகழிக் கூத்தர்

ஆறுமுதாவலர் முதல் பண்டிதமணி வரை சைவம் வளர்த்த சான்ஹோர்கள் (12):

சைவப்பெரியார் புலோலியூர் சிவபாதசுந்தரனார்

(புத்தகம் 112, இதழ் 4 இன் தொடர்ச்சி)

ஆசிரியப் பண்டு

சைவப் பெரியாரின் ஆசிரியப் பண்டு பற்றி அவர்கள் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்திருக்கின்றனர். பெரியாரிடம் கல்வி கற்று பொருளாதாரத்துறையில் உயர்கல்வி பெற்று இலக்கைகைத்தொழில் தேசிய நிறுவனத்தின் பிரதம நிறைவேற்று அலுவலராக (Chief Executive, The Ceylon National Chamber of Industries) பணியாற்றிய திரு. பொ. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் பெரியாரின் ஆசிரியப்பணி பற்றி எழுதியுள்ளதைக் கீழே தருகிறோம்:

‘பெரியார் அதிசப் பிரசங்கம் செய்யார். அமைதியான சப்தமற்ற சூழ்நிலை வகுப்பில் நிலவும். ஆறுதலாகவும் தெளிவாகவும் பேசுவார். சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பார். முதலில் பாடத்தின் அடிப்படை மூல கங்களையும் கொள்கைகளையும் தெளிவாகக் கூறுவார். பின்பு அவற்றின் சிக்கல்களையும் உட்கிடைகளையும் நுட்பமாகச் சுட்டிக் காட்டுவார். பின்பு, மாணவர்கள் தான் கூறியவற்றை விளங்கிக் கொண்டனரா என்பதைப் பரிசோதிப்பதற்குச் சில கேள்விகள் கேட்பார். பின்பு தெளிவாகச் சிந்தித்துத் தர்க்கரீதியான முடிவுகள் காண்பார். மாணவருக்குப் பாடத்திலே கவர்ச்சியூட்டி அவர்களுடைய ஆர்வத்தை எழுப்பி அவர்களைச் சிந்திக்கச் செய்வார். படிப்பதும் ஓர் இன்பகரமான விளையாட்டாக இருக்கும். இவர் படிப்பிக்கும் போது, பரம்பரைக் குரு-சீடக் கல்வி முறை போலவிருக்கும். அக்காலத்தில் மாணவர் ஆசிரியரை மதித்தனர். ஆசிரியர்களும் மாணவரின் கல்வியில் மட்டுமன்றி அவர்களுடைய நலத்திலும் ஒழுக்கத்திலும் அதிக கவனம் செலுத்தினர்.’’

‘‘ஒழுக்கம், ஆசாரம், கட்டுப்பாடு, நேர்மை, பண்பாடு, நன்னடத்தை முதலியன கல்வியின் முக்கிய நோக்கங்களாகும். பாடசாலையிலும், விடுதியகத்திலும், விளையாட்டிடத்திலும், வாழ்க்கையிலும் மாண

வர் ஒழுக்கத்துடனும், ஆசாரமுறைப் படியும், கட்டுப்பாடாகவும் நடக்க வேண்டுமெனப் பெரியார் வற்புறுத்தினர். ஆசிரியர்தாழும் இக்கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டிருந்தனர். இவ்விடயத்தில் பெரியார் கண்டிப்பாக இருந்தார். தண்டிக்கவும் தயங்க மாட்டார் படியாது குறும்புத்தனமாக நடக்கும் பின்னாகன் பலரை அக்காலத்தில் விக்ரோறியாக் கல்லூரிக்கு அனுப்புவது வழக்கமாகவிருந்தது. படிப்பில் முன்னேறாவிட்டாலும் சிவபாதசுந்தரனாரின் கீழ் மாணவர் ஒழுக்கத்திலும், நடத்தையிலும், பண்பாட்டிலும் திருந்துவர் என்ற நம்பிக்கையிருந்தது. கட்டுப்பாட்டையும் ஒழுக்கத்தையும் வற்புறுத்தப் போதிய ஆனுமை பெரியாரிடம் காணப்பட்டது. பெரியாருக்கு அடங்கா மாணவன் எவருக்கும் அடங்க மாட்டான்’’

வழி தவறிச் சீர்கெட்டு அலையும் மாணவரையும், எதைப் படிப்பது, எப்படிப்படிப்பது என்றறியாது சோம்பித்திரியும் மாணவரையும் நெறிப்படுத்துவதில் பெரியாருக்கு நிகர் பெரியாரே. இத்தகைய மாணவர் பலர் யாழ்பாணத்தின் பல பாகங்களிலுமிருந்து பெரியாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டனர். பெரியார் அதிபராகவிருந்த விக்ரோறியாக் கல்லூரி சாதாரண ஏணைய கல்லூரிகள் போலவ்வாது சீர்திருத்தக் கழகமாகத் திகழ்ந்தது.

பெரியார் அவர்கள் ஆங்கிலம், தமிழ் இலக்கணம், தருக்கம், கணிதம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பிப்பதில் வல்லவர். இவ்வாறு ஆசிரியப் பணிபுரிந்து வரும் நாட்களில், பல சமய சாஸ்திரங்களையும் தம் நுண்ணறி வால் நுனுசி ஆராய்ந்து, சைவசித்தாந்தமே மெப்பப்பாருட் காட்சியைத் தரவல்ல சாஸ்திரம் என்று தெரிந்து தெளிந்தார்

அங்கும் தெளிந்த பெரியார். யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்ட

தாகத் தம்மிடம் கல்வி கற்ற மாணவர்களுக்குப் பாடபோதனை செய்யும் போது, சமயக்கல்வியை உயிர்தாடியாக வைத்துப் போதனை செய்ததுடன் சாதனை செய்யவும் தாண்டினார். ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறு முகநாவலர் பெருமானிற்குப் பின்னர் சமயபோதனை செய்தவர்களுள்ளே சைவப்பெரியார் முதலிடம் வகித்தார்.

சைவப்பெரியாரிடம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் கல்வி கற்கும் பேறுபெற்றவரும் பின்நாட்களில் ‘‘சிவதொண்டன்’’ ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவருமாகிய செந்தமயிழ்ச் சிரோமணி பண்டித வித்துவான்கா. கி. நடராஜன் அவர்களது கீழ்கண்ட செய்தி சைவப்பெரியாரின் சைவபோதனை அவற்று மாணவர்கள் மத்தியில் மட்டுமன்றி சமூகத்திலும் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களைக் கோடிட்டுக்காட்டுகிறது.

‘‘எனக்கு வயச் ஒன்பது. ஒருநாள் கல்லூரி அதிபரின் ஆணையால், விருப்பமுள்ள மாணவர்கள் சமயதீட்சை பெறுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அத்தீட்சை பெறுபவர்களுள் யானும் ஒருவனாகச் சேர்ந்துகொண்டேன். தீட்சை முடிந்ததும் எங்கள் சைவப்பெரியார் தீட்சையின் கருத்தையும், பெருமையையும் பற்றிச் சிறுவர்களாகிய எங்கள் மனத்தில் நன்கு பதியுமாறு எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் சொன்னவற்றுள் ஒன்று இத்தீட்சை பெறுவோரில் எவராவது மச்சமாயிசம் உண்போர் இருந்தால் அவர்கள் அதைச் சொல்லவேண்டும் என்பது. அஃது என்மனத்தில் நன்றாகப் பதிந்தது. என்பெற்றோர் மாயிசம் உண்போராயிருந்தனர். யானும் ஒன்பது வயசுவரையும் அதிற் பழக்கப் பெற்றவராயிருந்தேன். பெரியார் அவர்களின் வார்த்தையைக் கேட்ட யான் அன்று மாலை வீரு திரும்பியதும் என்தாயாறப்பார்த்து ‘‘அம்மா இன்று முதல் யான்சைவன். சமயதீட்சை பெற்று விட்டேன். இனி, மச்சமாயிசம் சாப்பிடமாட்டேன்’’ என்றேன். (அடுத்த இதழில் தொடரும்)

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தனர் வானவ ராணினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் ஸாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

விஷா ஸூ ஜப்பசி மீ 14 எ (31-10-2001)

தீபாவளி சிந்தனைகள்

தீபாவளி தினத்தை இந்துக்கள் என்னும் பெருவட்டத்துள் அடங்குகின்ற எல்லாச் சமயத்தினரும் ஒரு நன்னாளாகப் - பொன்னாளாக - எங்கும் கொண்டாடுகிறார்கள்.

வைஷ்ணவ மதச் செல்வாக்குக் காரணமாகப் பெரும்பாலோர் இந்நன்னாளைக் கண்ணபிரான் நரகாசரனைச் சங்கித்த தினமெனக் கூறிக் கொள்கிறார்கள். அது பற்றி எமக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் கொடிய வொரு அரக்கன் அழிக்கப்பட்ட நாளைக் கொண்டாடுவதாயின் - எமது சமயத் தில் தீமகளையும், ஆன்மாவை வருத்தும் ஆணவும் - கனமம் - மாயை ஆசிய மலங்களையும் கற்பிதம் செய்து உருவாக்கப்பட்ட என்னிக்கையற்ற அரக்கர்கள் அழிந்துபோன தினங்களையும் அல்லவாக கொண்டாடுதல் வேண்டும்? அப்படிக் கொண்டாடின் வருடம் முழு வதுமே கொண்டாட்டமாக ஆகி விடும்நோ? ஆகவே நரகாசரனைக் கொஞ்றதற்காக ஏற்பட்ட கொண்டாட்டமால் தீபாவளி.

தீபம் - விளக்கு; ஆவளி - வரிசை. தீபத்தை

வரிசையாக வைத்துச் சிவபெருமானை வழிபடும் நாளே தீபாவளி. தீபமங்கள் ஜோதியாக விளங்கும் சிவபெருமானை தீப ஒளியில் கண்டு வணக்கினார்கள் நமது முன்னோர்கள். தீபத்தின் ஒளி எவ்வாறு உயர்ந்தோர் - தாழ்ந்தோர், கற்றார் - கல்லாதவர், மனிதன் - மிருகம் என்ற பாகுபாடு காட்டாது தழுவிற்தோ, அவ்வாறே எமது மனங்களிலிருந்து அன்பு ஒரு தீபமாக - எல்லோரையும் தழுவ வதாக அமைய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட அகவொளி யோடு புற ஒளியாகத் தீபத்தை ஏற்றி வைத்து, "இந்தக் தீபத்தின் பிரகாசம் பட்டு உலகிலுள்ள எல்லா உயினங்களும் நன்மைபெற வேண்டும்" எனப் பிரார்த்திக்கும் திருநாளே சைவமக்கள் கொண்டாடிவந்த - கொண்டாடும் - தீபாவளி திருநாள். இருபத்தொரு நாட்கள் நோற்கும் கேதார விரதத்தின் இறுதி நாளான ஜப்பசித் தேய்பிறைச் சதுரத்தசி தினமே தீபாவளி தினம். இருபத்தொரு நாட்கள் விரத மிருகக் முடியாதவர்கள் இறுதித் தினமான தீபாவளி

இனத்தன்று விரதமனுட்டித்து, தீபங்களை வரிசையாக ஏற்றிச் சிவனை வழிபடுவர். கௌரியம்பாள் நோற்று இறைவன் இடப்பாகத்தைப் பெற்றதால் இவ்விரதம் கேதாரகௌரி விரதம் எனவும் பெயர் பெற லாயிற்று. இதுவும் அன்பின் முக்கீயத்துவத்தை வலியுறுத்துவதை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக விருக்கலாம்.

தீபாவளித் தீபத்திருநாள் என்றும் கார்த்திகைத் தீபத் திருநாள் என்றும் நம் முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தி வைத்த விழாக்கள் எல்லாம் இவ்வாறான

பரந்த மனப்பான்மையை - அதாவது எல்லோரையும் தழுவும் அன்பு எமது சிந்தையில் அகல் விளக்காக ஒளிர வேண்டும் - திருவன்னைமலைத் தீபம் வெகுதாரத்திலுள்ளவர்களுக்கும் தரிசனம் தந்து மன ஆறுதல் தருவது போல, எமது மனதில் இருக்கவேண்டிய அன்பு என்ற அகவிளக்கும் மிகவும் பரந்து ஒளிவீச வேண்டும் என்ற உயிரயகுத்தை - எம்மனங்களில் பதிய வைக்க ஏற்படுத்தப்பட்டவை எனக்கருதலாம்.

கடவுள் மீது அன்பு வைப்பது சைவசமயி ஒரு வறுக்கு எவ்வளவு முக்கீயமோ அதேபோலக் கடவுளுடைய குழந்தைகளாகிய உயிர்களிடத்தும் அன்பு வைப்பதும் எங்களுக்குப் பூக்கிய மானதொரு கடமை. அன்புதான் எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை என்பதைப் பின்வரும் சிவதருமோத்திரப்பாடல் நன்கு விளக்குகிறது:

"ஆகவே பரமான அறமதாகும் ஆதிநடு அந்தம் இவற்றைத்துமாகும் ஆகவேற் றவர் ஈகை அறமே ஆகா ஆதவினால் ஆகவே மூலமாகும்

ஆகவே பிரகிருதி ஆன்மா ஈசன் எனும் பொருளும் அறிவிக்கும் அமலன் தானும் ஆகவே அடைவிக்கும் ஆகலாலே அனைத்திலுக்கும் ஆகவே மூலமாகும்"

எல்லா உயிர்களும் கடவுளுடைய குழந்தைகள். ஆகலால் நாம் கடவுளுக்காக எல்லா உயிர்களிடத் தும் அன்பு வைத்து அவைகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். நன்மை செய்யாவிட்டும் தீமை செய்யாமலாவது இருத்தல் வேண்டும்.

ஆனால் சைவசமயிகள் என்று தம மைக் கூறிக்கொள்பவர்களில் எத்தனை பேர் தீபாவளித் திருநாளின் தாற்பரி யத்தினை அறிந்து, உணர்ந்து அதை அனுட்டிக்கின்றன?

தீபாவளித் திருநாளை முதல் வருந்தி மாமிசம் உண்டு வெறியாட்டமாடும் தினமாகக் கொள்வோர் கீர்க்கப்போய் சேறு பூசுபவர்கள் போன்றவர்கள். உயிர்கள் மீது அன்பும் கருணையும் காட்ட வேண்டியதன் மேம்மையைக் கோடிட்டுக் காட்டும் ஒரு சுபதினத்திலே பிறவுயிர்களுக்கு நன்மை செய்யாவிட்டும் தீமைதானும் செய்யாதிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. மனதில் இரக்கம், கருணை, அன்பு உடையவர்கள் உயிர்களை வருத்திக்கொல்வதன் மூலம் பெற்ற மாமிசத்தைப் புசிப்பார்களா? பிராணிகளைக் கொல்லும் போது அவை என்ன பாடுபடுகின்றன என்பதை நேரில் பார்த்தவர்கள் ஒரு போதும் புலாலுண்ணினைக்கவும் மாட்டார்கள். ஒரு பிராணியைக் கொல்லும் போது அதுபடும் அவஸ்தையைக் கண்ட (9ம் பக்கம் பார்க்க)

தீபாவளி....

(8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பி ன் னு ம் ஒ ரு வ ன் அதன் மாயிசத்தை உண் பானாயின் அவன்து மன தில் ஈரம் - அன்பு - இரக்கம் இல்லை என்றுதான் கொள்ள வேண்டும்.

‘அம்மா என அறை ஆருயிரைக்

கொண்றருந்தி இம்மா னுடரெல்லாம்

இம்புற்றிருக்கின்றார் அம்மா எனும் சத்தங் கேட்டகன்ற

மாதவர்க்கும் பொய்ம்மா

நிரயமென்றால் புசித்தவர்க்கென்

சொல்லுமதே’'

என்கிறது பதி - பசு - பாசு விளக்கப் பாடலோன்று.

(நிரயம் = நரகம்)

புலாலுண்ணாமையா கிய அறத்தைப் பற்றியும் கள்ளுண்ணலால் ஏற்படும் தீங்குகள் பற்றியும் திருக்குறள் உட்பட சுலவ நல் வழிகாட்டும் நூல்களும் இடித்து ரைக் கின்றன. ஆகவே சைவமக்கள் கொல்லையேயும், புலாலுண்ணலைத் தவிர்த்து சைவ உணவையே உட்கொள்கிறார்கள். அங்ஙனம் அவர்கள் நடந்து கொள்வதற்குக் காரணம் புலாலுண்ணல் அறமற்ற செயல் என அவர்கள் கருதுவதால் அல்லவா? அவ்வாறாயின் அவர்கள் தினமும் புலாலுண்ணலைத் தவிர்த்தால் எத்துணை நல்லது. நாட்டில் அன்பு, இன்பம், செல்வமயாவும் பெருக புலால் மறுத்தல் துணை புரியும்.

வாசகப் பெருமக்களுக்கு

எமது உளங்களிந்த

தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

— ஆசிரியர்

உண்மைச் சைவர்கள் எனக்கருத முடியாது. இவர்கள் கைக்கொள்ளும் சமயத்தையே சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந்தரனார் அவர்களும் இவ்விதமில்லை இன்னோரிடத்தில் பிரசரமாகியுள்ள கட்டுரையொன்றின் ஆசிரியரான பேராசிரியர் மயில்வாகனன் சிவகுரிய அவர்கள் “சனரஞ்சக சைவசமயம்” என அழைக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறுவதுபோல சனரஞ்சக சைவசமயம் ஒழிந்து சமய அறிவு வளர்ந்து சைவசமயம் அதன் முழு மகிழ்ச்சிடன் பிரகாசிக்க வேண்டும்.

பெரும்பாலான “சைவசமயிகள்” தமது ஊர்க்கோவிலில் மஹோற்சவம் நடைபெறும் காலத்திலும் வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் - இன்னும் சிலர் சைவவாய்க்கிழமைகளிலும் - இன்னும் சிலர் சைவப்பெருநாட்களிலும் - புலாலுண்ணலைத் தவிர்த்து சைவ உணவையே உட்கொள்கிறார்கள். அங்ஙனம் அவர்கள் நடந்து கொள்வதற்குக் காரணம் புலாலுண்ணல் அறமற்ற செயல் என அவர்கள் கருதுவதால் அல்லவா? அவ்வாறாயின் அவர்கள் தினமும் புலாலுண்ணலைத் தவிர்த்தால் எத்துணை நல்லது. நாட்டில் அன்பு, இன்பம், செல்வமயாவும் பெருக புலால் மறுத்தல் துணை புரியும்.

இதிலுள்ள குறைபாட்டைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியது ஒவ்வொரு சிரத்தையுள்ள - சாதனை செய்யும் - இந்து சமயியின் துமகுமையாதல் வேண்டும். இந்து சமயக் கோட்பாடுகளின் படி, மிருகங்களை உணவுக்காகக் கொல்லாது திருத்தலும் புலால் மறுத்தலும் பயபக்கியுள்ள எல்லா இந்துக்களாலும் எந்த நாளுமே கடைப்பிடிக்க வேண்டியதைன்று, வெள்ளிக்கிழமை ஏனைய தினங்களை விட அதிகளும் சமய முக்கியத்துவம் உடையதென்பதும் பகவான்து இந்துக்களால் வழிபாட்டுக்குரிய வொன்னும் பிரகாசிக்கும்.

தவறான நம்பிக்கையும் நடைமுறையும்

— பேராசிரியர் மயில்வாகன் சிவநூரிய —

‘‘ஒளித்திருநாள்’’ (Festival of Lights and Fire) என்ற தலைப்பில் 10-11-1966 ஆம் திங்டி வெளியான டெய்வி நியூஸ் என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் கட்டுரையொன்று வெளியாக விழுந்தது அதில் ‘‘இவ்வுடத்தீபாவளிப் பண்டிகைத்தினம் இந்துக்கள் மிதமாக உணவருந்தும்-விரதமனுட்டிக்கும்-நாளாகிய வெள்ளிக்கிழமையாக அமைவதால், பண்டிகை விழுந்து சைவ உணவாகவே அமைதல் வேண்டும்’’ என எழுதப்பட்டிருந்தது. இக்கூற்று ஏற்படுத்தும் தவறான மனப்பதிவைப்பற்றிப் பேராசிரியர் ம. சிவநூரியா அவர்கள் ‘Hindu Organ’ ஆசிரியருக்கு எழுதிய கடிதம் அப்பத்தின்கீர்க்கியிருந்தது. அதன் தயிழ் வடிவத்தைக் கீழே தருகிறோம்.

— ஆசிரியர்

டெய்வி நியூஸ் பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரையிற் காணப்படும் ‘‘இவ்வுருட்டத் தீபாவளிப் பண்டிகை தினம் இந்துக்கள் மிதமாக உணவருந்தும்-விரதமனுட்டிக்கும்-நாளாகிய வெள்ளிக்கிழமையாக அமைவதால், பண்டிகை விழுந்து சைவ உணவாகவே அமைதல் வேண்டும்’’

நாக மேன்மைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது தூம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆனால் இந்து சமயக் கோட்பாடுகளின்படி புலாலுண்ணுதலை விலக்க வேண்டியது வெள்ளிக்கிழமைகளில் மட்டும் தான் என்றோ அல்லது தடை செய்யப்பட்ட ஊன்மாட்டிறைச்சி மட்டுமே என்றோ இல்லை. மனக்கற்பிதமானவற்றை அனுடித்துச் சாதனை செய்யபவர்கள் ‘‘சனரஞ்சக மான் இந்து சமயத்தை’’ வளர்த்தலையே விருத்தி செய்கிறார்கள்.

இன்று இந்துக்களின் பெரும்பான்மையினரிடையே செழிப்படைந்து கொண்டிருப்பது ‘‘சனரஞ்சக இந்து சமயம்’’ என்பது மனப்புழக்கத்துடன்பதிவு செய்யப்பட்டு வண்டிய உண்மை. சனரஞ்சக இந்து சமயம் இல்லாதொழிய வேண்டும். சமயக்கல்வி வளர வேண்டும். அப்போதுதான் இந்துசமயம் அதன் சுலவ மகிழ்ச்சிடுவும் பிரகாசிக்கும்.

செய்தித் தொகுப்பு

ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் குடும்பசெய்தித் தொடர்பான கட்டுரைப் போட்டி:

06-12-2001 ஆம் திங்கள் அமையும் ஸ்ரீலஹ்மி ஆறுமுகநாவலர் குடும்பசெய்தியை முன்னிட்டு 12, 13 ஆம் தரங்களில் கல்வி பயிலும் பாடசாலை மாணவர் கல்விடையே கட்டுரைப் போட்டி யொன்றை யாழ்ப்பாணம் சைவப்பாணம் சைவப்பாணம் வாலன் சபையினர் வண்ணை நாவலர் மகாவித்தி யாலயத்தில் சனி, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் முற்பகல் 9-00 மணிக்கு நடைபெறுகின்றன. இவ்வகுப்புக்கு மூன்று மணிக்கு நடைபெறுகின்றன.

நாவலர் தர்மகார்த்தா சபை ஆறுவில் நடைபெறும் சமீ வகுப்புகள்

விஜயதசமி தினமான 26-10-2001 ஆம் நாள் முற்பகல் 9 மணியளவில் நாவலர் தர்மகார்த்தா சபை ஆகரவில் வண்ணை நாவலர் மகாவித்தி யாலயத்தில் பின்வரும் இலவச வகுப்புகள் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டன:

- அ) பண்ணிசை வகுப்பு
- ஆ) யாழ் / ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கத்தினர் நடத்தும் பால பண்டிதர் தேர்வுக்கான பால பண்டித வகுப்பு
- இ) சமஸ்கிருத வகுப்பு

இவ்வகுப்புகள் பற்றிய மேல தி கவிபரங்களை நாவலர் மகாவித்தி யாலய அதிபர் அவர்களிடமிருந்து அல்லது சைவப்புலவர் வ. கந்தசாமி (125), அரசடிவீதி, கந்தர்மடம்,

யாழ்ப்பாணம்) அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சைவப்புலவர் நேரவு ஆயந்த வகுப்புக்கள்:

சைவப்புலவர் சங்கத்தினரால் நடாத்தப்படும் சைவப்புலவர் தேர்வுக்கு ஆயத்தம் செப்பதற்குகந்த வகுப்புகள் வண்ணை நாவலர் மகாவித்தியாலயத்தில் சனி, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் முற்பகல் 9-00 மணிக்கு நடைபெறுகின்றன. இவ்வகுப்புக்கு மூன்று மணிக்கு நடைபெறுகின்றன.

“திருநெறி” - ஆளுமீந் சுங்கிநை

கிளிநொக்கி திருநெறிக்கழகத்தினர் கிளிநொக்கி மாவட்டத்தில் சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டை வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் “திருநெறி” எனப்பெயர் தாங்கிய காலாண்டு ஆளுக்கிகையொன்றை இவ்வாண்டு ஆளித்தின்கள் முதல் வெளியிட ஆரம்பித்துள்ளனர். எட்டுப்பக்கங்களுடன் முதலாவது இதழ் வெளிவந்துள்ளது. அன்பளிப்பு 10/- தொடர்பு: செயலாளர், திருநெறிக்கழகம், உருத்திருப்பும் சிவன் கோவில், உருத்திருப்பும், கிளிநொக்கி.

நோந்திரம்பாடல் நூல்கள் வெளியீடு:

நவராத்திரியை முன்னிட்டு சரஸ்வதி தோத்திரப் பாடல்களைத் தொகுத்து ஒரு சிறு நாலாகவும்

தினசரி பாராயணத்திற்காக திருமுறைப்பாடல்கள், கந்தபுராணப்பாடல்கள். திருப்புகழ், திருமுருகாந்துப்படைப் பாடல்கள் சிலவற்றைத் தொகுத்து இன்னுமோர் நாலாகவும் இலங்கை வங்கி யாழ்ப்பாணக் கிளையின் பகுதித்தலைவர் திரு. சி. குமாரவிங்கம் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள். பெறக்கூடிய இடம்: 96, செட்டித் தெரு, நஸ்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

சீவானபோதும் - உரை, கந்தபுராண மேர்கோள்:

சைவ சித்தாந்த பண்டிதர் திரு. செல்லையா சிவபாதம் அவர்கள் இயற்றிய இந்தால் இரண்டாவது பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது. மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ள கந்தபுராணப் பாடல்களுக்கான உரையும் ஆளுமா என்றால் என்ன என்பதற்கான விளக்கமும் இலவிரண்டாம் பதிப்பில் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

இந்துசாதனம் 12-10-2000 (புத்தகம் 111 இதழ் 7) திங்கிய இதழில் பிரசரிக்கப்பட்ட ஸ்ரீலஹ்மி ஆறுமுகநாவலர் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் சில பின்னைப்புகளையும் உள்ளடக்கி நாலுருவில் வெளிவந்துள்ளது. பிரபல புத்தக நிலையங்களில் இந்தாலைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சைவசமயம் பெருநாட்கள்

(ஐப்பசிப் பூரணை முதல் கார்த்திகைப் பூரணை வரை)

ஐப்பசி 14 வ (31-10-2001)	புதன்	பூரணை விரதம்
15 வ (01-11-2001)	வியாழன்	ஐப்பசிப் பரணீ
16 வ (02-11-2001)	வெள்ளி	கார்த்திகை விரதம்
18 வ (04-11-2001)	ஞாயிறு	சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம்
26 வ (12-11-2001)	திங்கள்	பிரதோஷ விரதம்
28 வ (14-11-2001)	புதன்	தீபாவளி, கேதாரகெளரி விரதம், அமாவாசை விரதம்
கார்த்திகை 01 வ (16-11-2001)	வெள்ளி	கார்த்திகை மாதப்பிறப்பு. ஸ்தந்தஷ்ட விரதாரம்பம்
03 வ (18-11-2001)	ஞாயிறு	சதுர்த்தி விரதம்
04 வ (19-11-2001)	திங்கள்	சோமவார விரதம்
06 வ (21-11-2001)	புதன்	ஸ்தந்தஷ்ட விரதம், சேர். பொன். இராமநாதன் நினைவு தினம்
11 வ (26-11-2001)	திங்கள்	சோமவார விரதம்
13 வ (28-11-2001)	புதன்	பிரதோஷ விரதம்
15 வ (30-11-2001)	வெள்ளி	பூரணை விரதம், திருக்கார்த்திகை விரதம், சர்வாலய தீபம், குமராலய தீபம்

மகோன்னத....

(1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வ. கந்தசாமி, சைவப்புலவர் சு. செல் வத்துவரை ஆகியோரால் வரவேற்கப் பட்டார். பின்னர் சேர். பொன். இராமநாதன் வேதாகம ஆப்வி நிறு வனத்தார் நடத்தும் சிவாச்சார்ய குருகுல மாணவர்களைச் சந்தித்து ஆசி வழங்கினார். தொடர்ந்து நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோவிலில் இடம்பெற்ற ஷண்முகார்ச்சனைக் காட்சியும் நல்லூர் கைலாயபிள்ளையார் கோவிலில் கைலாயநாதசவாமிகைலாயநாயகி அம்மையார் தரிசனமும் செய்து கொண்டபில் நாவலர் பிறந்த இல்லம் அமைந்துள்ள இடத்திற்கு சென்று, நாவலர் பிறந்த மண்ணை வழிபட்டார். நண்பகல் வேளை இனுவில் காயத்ரி பீடத்திற்கு விஜயம் செய்து; அங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காயத்ரி ஓமம், பட்டமளிப்பு விழா ஆகியவற்றின் இறுதி நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டார். பிற்பகல் மூன்று மணியளவில் திருநெல்வேலி சைவச் சிறுவர் இல்லத்துக்கு விஜயம் செய்து சிறுவர்களை ஆசீரவதித்தபின் நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதினக் குரு முதல்வருடனான சந்திப்பு இடம்பெற்றது. பிற்பகல் ஐந்து மணியளவில் நல்லூர் சிவன் கோவிலில் ‘அருட்பெறுஞ் சோதி’ என்ற பொருளில் சொற்பொழிவாற்றினார்.

அக்டோபர் எட்டாம் நாள் திங்கட்கிழமை முற்பகல் சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரி, கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரி, கொக்கு வில் இந்துக் கல்லூரி ஆகிய கல்லூரி களில் அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பை ஏற்று மாணவர்களை ஆசிரவதித்தார். அன்று மாலை இனுவில்

பரராச்சேகரப்பிள்ளையார் கோவில் ‘தொண்டர் தம் பெருமை’ என்ற பொருளில் சொற்பொழிவு இடம் பெற்றது.

அக்டோபர் ஒன்பதாம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை ஏழாலை நாலவர் மடாலயத்தில் பூசை வழிபாடுகளில் பங்கு பற்றியபின் சைவப் பெரியார் இலக்கிய கலாநிதி மு கந்தையா அவர்களுடன் சந்திப்பு இடம் பெற்றது பின்னர் மடாலயத்திலிருந்து குடை, கொடி, ஆலவட்டங்களுடன் ஏழாலை மேற்கு சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு வரவேற்பளிக்கப்பட்டது. வித்தியாசாலையிலிருந்து இந்து சமயப் பேரவையினால் நடத்தப்படும் சைவச்சிறுவர் இல்லத்திற்கு ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். வழியெங்கும் மகரதோரணங்கள், நிறைகுடங்கள், மங்கள விளக்குகள் அணிசெய்ய வீடுகள் தோறும் சிறப்பான மாலை மரியாதைகள் செய்யப்பட்டது. சிறுவர் இல்லத்தில் அருட்கவிசி, விநாசித்தம்பி அவர்கள் தலைமையில் வரவேற்பளிக்கப்பட்டது. நண்பகல் பதினெட்டாரு மணியளவில் நெல்லிப்பழை துர்க்கையம்மன் கோவிலில் வழிபாடும் வரவேற்பும் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களுடனான சந்திப்பும் இடம் பெற்றது.

அன்று (செவ்வாய்க்கிழமை) பிற்பகல் மூன்று மணியளவில் யாழ். பல்கலைக்கழகக் கைலாசபதி கலையரங்கில் ‘பெரியபுராணத்தில் சமுதாய சிந்தனைகள்’ என்ற பொருளில் சேர். பொன். இராமநாதன் நினைவுப் பேருரையைச் சேக்கிழார் அடிப்பொடி அவர்கள் நிகழ்த்தினார். மாலை ஆறு மணியளவில் கந்தர்மடம் சிவகுருநாத பீடத்தில் பீடா

திபதி அருட்கிரு சோமாஸ்கந்தவேள் கவாமிகள் தலைமையில் வரவேற்றப்பளிக்கப்பட்டது.

அக்டோபர் பத்தாம் நாள் புதன் மீதம் காலை யாழ் ப்யாணம் இந்துக்கல்லூரியிலும் இந்து மகளிர் கல்லூரியிலும் மாணவர்கள் மத்தியிற் சொற்பொழிவாற்றினார். பின்னர் தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்திதீ ஆலயத்தில் வழிபாடாற்றியபின் சந்தி தியான்ஆச்சிரம சைவ, கலை, கலாசார, பண்பாட்டுப்பேரவையில் “உலகொாம் உணர்ந்து ஒதற்கரியவன்” என்ற பொருளில் சொற்பொழிவாற்றினார். அன்று பிற்பகல் வஸம்புரி நாளிதழ் அலுவலகத்திற்கு விஜயம் செய்து ஆசி கூறியபின் யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபையாரின் நாவலர் ஆச்சிரம மண்டபத்தில் ‘‘பூஷீலூஷீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமானின் பெருவாழ்வு’’ என்ற பொருளில் சொற்பொழிவாற்றினார். அங்கு தங்கப் பதக்கம் சூட்டிக் கொரவிக்கப்பட்டார். அன்றிரவு இந்துசாதனம் பத்திரிகையிர் இல்லத்தில் வரவேற்புப்சாரமும் பத்திரிகையாளருடனான சந்திப்பும் இடம்பெற்றது.

அக்டோபர் பத்தேனாராம் திகதி காலை அறிஞர் அவர்கள் வீமானமுலம் கொழும்பு திரும்பினார். சேக்கிழார் அடிப்பொடி அவர்களுடன் அவரது துணையியாரும் வருகை தந்திருந்து சகல நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு பற்றிச் சிறப்பித்திருந்தார்.

பல வருடங்கள் இடை வெளிக்குப் பின் தமிழக அறிஞர் ஒருவர் யாழ் ப்பாணம் வந்திருந்தமையும் அவர் கொண்டந்த குருமகாசந்திதானங்களின் ஆசிசெய்தியும் தமிழக - ஈழத்தொடர்புகள் மீண்டும் வலுப்பெற உதவியுள்ளதாகப் பலரும் கருத்து வெளியிட்டனர்.

சைவ பரிபாலன சபை வெளியீடுகள்

1. முதலாம் சைவ வினாவிடை (பூஷீ ஆறுமுகநாவலர் செய்தது)	ரூபா 50/-
2. சைவக்கிரியை விளக்கம் (சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசந்தரனார் இயற்றியது)	ரூபா 100/-
3. சைவசமயாசாரம் (சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசந்தரனார் இயற்றியது)	ரூபா 70/-
4. திருவருட்பயன் (சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசந்தரனாரின் விளக்க உரையுடன்)	ரூபா 75/-
5. நாவலர் நீதி வாக்கியங்கள்	ரூபா 5/-
6. ஆத்திகுடி, கொண்றைவேந்தன் (பூஷீ ஆறுமுகநாவலரின் திருத்தப்பட்ட உரையுடன்)	ரூபா 20/-
7. சிவாலய தரிசன விதி - உரைநடை நூல் (பூஷீ ஆறுமுகநாவலர் செய்தது)	ரூபா 20/-

திடைக்குழிடு: சைவ பரிபாலன சபை, 66, கல்லூரி வீதி, நீராவியடி, யாழ்ப்பாணம்.

சைவபரிபாலன சபை

(5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தமையால் அந்த நேரங்களில் அது விற்கப்படவில்லை. இறுதியில் இன்று விற்கும்படி குறிக்கப்பட்டது. ஒன்றை மாச காலம், இந்தக் கலியுகத்து நாலாயிரத்துத் தொளாயிரத்துத் தொண்ணாற்றறந்துக்குச் சரியாய் நிகழும் விசய ஈஸ் கார்த்திகை மீ 29 எ எப்போது பொழுது விடியு மென்று காத்திருந்தவர் அநேகர்.

அவர்களுடைய மனமெல்லாம் மலர இன்று காலையில் கோழிகள் கூவ மற்றும் பறவைகள் பாடியாரவாரிக் கச் சிவபெருமானுடைய மெஞ்னானப் பிரகாசம் போல் ஒளிமலரச் சூரியன் உதயமானான்.

நித்திய கருமம் முடித்துத் திருக்கேதிச்சர நாதருடைய திருவடிகளைத் தியானித்துக் கொண்டு சைவர்களைல் லாரும் இன்றைக்குப் 12 மணி க்கு முன் யாழிப்பானக் கச்சேரியில் வந்து கூடினார்கள். இந்த விஷயத்திற்போல வேறொன்றிலும் சைவர்கள் ஒற்றுமை யுடையவர்களாய்த் திரளாவில்லை. நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார் சகலரும் அங்கு வந்தார்கள். 25 சதம் சம்பாதிக்கிற கூலிக்காஶர் தாழும் வந்தார்கள். பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளுக்கும் இந்நாள் விடுதலை நாளாயிருந்தது. எல்லாரும் ஒற்றுமையுடையவர்களாய்த் தங்கள் தங்களாவியன்ற பொருளுபகரித்து நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரையே சைவர்களுடைய உபயோகத்துக்காக அந்திலத்தை வாங்கும் படி ஏற்பாடு செய்து கொண்டனர்.

கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவரும் இந்தச் சமயத்தைத் தப்பிடவில்லை. இந்த நிலம் சைவக் கோயிலிருந்த நிலமென்பதிற் சந்தேகம் சிறிது மில்லை. கர்ப்பக்கிருக் முதலான மண்டபங்களுடையவும் துவசத்தம் பீடம் முதலானவற்றினுடையவும் அத்திவாரம் இன்றைக்குங் காணப்படுகின்றது அத்திவாரத்தினுடைய ஆகிருதியெல்லாம் இது ஒரு சைவக் கோயிலென்பதை நன்றாகக் காட்டும். “ஹோயல் ஏசியாட்டிக் சொசைற்றி” என்னும் கூட்டத்தாருடைய பத்தாம் இலக்கப் பத்திரிகையிலும் போக்ஸ் (Mr. Boakes, C. C. S) என்பவரால் இது சைவக் கோயிலென்றும் அதன் சில வைபவங்களும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இத்தலத்தின் மேற் செய்த ரூளிய தேவாரத் திருப்பதிகத்தின்

மொழிபெயர்ப்பும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அரசினருடைய வெந்தீசு விளம்பரத்திலும் “திருக்கேதிச்சரம் என்னும் சைவக்கோவில் இருந்து அழிந்த நிலம்” என்று காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படியெல்லாமிருந்தும் இதே ஒரு சிறில்துவ ஆஸயத்தைக் கட்டலாம் என்றெண்ணிப்போலும் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவரும் இந்திலத்தை வாய்விட்டுக் கேட்டார்கள். வயல், தோட்டம் செய்ய இந்திலத்திலுள்ள அத்திபாரக்கற்கள் இடங்கொடா. வீடுகட்டி வாழலாமென்றால் இது காடு. புராதன சைவக் கோவில் நிலம் மூவாயிரத்து ஐம்பது ரூபாய் வரையிற் பெறும் என்று நினைத்தார்கள்.

புராதனமான சைவக்கோவில் நிலம் மூவாயிரத்து ஐம்பது ரூபாவரையிற் பெறுமென்று நினைத்தார்களே. இவர் மத வீஷபங்களில் பிரவேசியாத பரமசாதுக்கள் என்பது இதுவரையில் சிலருடைய கருத்து இந்தக் கத்தோலிக்கரைப் போலப் பத்துப்பேர் வந்தாலும் என்ன விலை வந்தாலும் வாங்கவேண்டுமென்பதே இங்குள்ளவர்களுடையதும் செட்டிமார்களுடையதும் கருத்து. மதுரையிலிருந்து வேண்டிய பணமனுப்ப ஆயத்தமென்று தந்திவந்தது. கொழுப்பிலிருந்து வந்தது. இங்குள்ளவர்களும் தங்கள் பணப்பைகளை அவிழ்க்கப் பூரண சித்தமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். இப்படியெல்லாமிருந்தும் கத்தோலிக்கருடைய மதிப்பும் கேள்வியும் மூவாயிரத்து ஐம்பது ரூபாவுக்கு மேலே போகவில்லை. இறுதியில் ஸ்ரீ பழனியப்பசெட்டியாருடையகேள்விப்படி மூவாயிரத்தொரு நூற்றுப்பாவாக மூன்றாம் முறை கூறி அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. உடனே அன்பர்களெல்லாரும் ஆண்தபாஷ்யம் சொரியக் கரதலகோஷங் செய்தார்கள். தேவர்கள் கற்பக பூமாரி பெய்தது போலச் செட்டியார் ரூபாவைக் கட்டி விட்டனர்.

இந்தத் திருக்கேதிச்சரம் இப்பொழுது எங்களுடைய நிலமாய்விட்டது. இனி எங்களுடைய பழையகோயிலைக் கட்டுத்தஞ்சூரமிக்கத் தடையில்லை. இதோ எல்லா இலிப்கங்களும் விசேஷமாகிய சுயம்புமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்குமிடம்.

இந்த நிலத்தில் ஒரு சிறு மணையேறும் தையவர்களுக்குச் சிலலோகத் தில் ஒய்யாரமாயிருக்கப் பெரிய இடமுண்டு. இங்குள்ள மூர்த்தி ஆவாகனாதி வேண்டாதே பிரசன்னராயிருந்து அருள் செய்பவர். இங்கே இறப்பவர்கள் எல்லாருக்கும் சிவபெருமான் வலக்காதிலே பிரணவேபதேசம் செய்வரென்று தட்சினக்காலச் சால்லப்பட்டது. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரத் திருப்பதிகத்தில் “பாலாவியின்கரை மேற்றிடமாய்தலின்றான் திருக்கேதிச்சரத்தானே” என்றும், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருப்பதிகத்தில் “கேதிச்சரம் பிரியாரே” என்றும் அருளிச் செய்யப்பட்டது. அவர்க்கே திடமாய்தறிக்கின்ற அந்த விசேஷமே இப்பொழுது இந்த நிலத்தை இல்லவை சொற்பவிலையில் எங்களுக்கு ஆக்கியது. அருள்வாக்கொன்றும் பொய்ப்பதில்லை. திடமாய்தறிக்கின்றான் கேதிச்சரம் பிரியார் என்ற அந்தத் திருவாக்கும் பொய்க்காது. பொய்க்காது. ஒரு காலும் பொய்க்காது. சுவாமி அங்கே பிரசன்னராய்எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலத்தை வாங்கவும் அதிலோரு கோயிலைக் கட்டவும் அதுவும் கிலமாயிருந்த ஒருக்கோயிலைக் கட்டவும் பூருவ சென்மங்களில் நாங்கள் எவ்வளவு, எவ்வளவு தவஞ் செய்திருக்கல் வேண்டும். இந்த ஈழதேசத்திலே அருமருந்து இருக்கவும் அதை அருந்தாது இந்தியாவிலுள்ள கோயில்களுக்கு ஓடியோடிப் போகின்றோம். அதனால் அங்குள்ளவர்களும் ஏதோ கொஞ்சம் தங்களுறைப் பெரிதாக என்னிக்கொள்கின்றார்கள். அங்குள்ளவர்தான் இங்குமிருக்கிறார். இங்கிருக்கிறவர்தான் அங்குமிருக்கிறார். அங்குள்ளவருக்கு உள்ள புராணங்களும் தேவாரங்களும் இங்கள்வருக்கும் இருக்கின்றன. இங்குள்ளவருக்கும் இருக்கின்றன. இங்குள்ளவருக்கும் இருக்கின்றன. இம்மகிழையையெறிந்து இந்தச் சிவாலயத் திருப்பணியை நடத்துந் திருமையுடையவர், இங்கு பலரிருப்பினும் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமாரளவு இதில்கைவந்தவர் மிகச் சிலரே. அதனால் இன்று வந்தவர்களெல்லாரும் அவர்கள் பேராலே வாங்கித் திருப்பணியை நடத்தும்படி விட்டிருக்கிறார்கள்.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

குடும்பங்கள்
(மாணவர் பகுதி)
குடும்பங்கள்

இன்புக்குற்றதைகளே!

மனிதப்பிறவி எடுக்கும் வாழ்ப்புப்பெற்ற நாம் அதனைத் தக்க முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். நானையமொன்று அதன் இருபக்கமும் நல்ல நிலையிலிருந்தால் மட்டுமே பெறுமதியுடையதாயிருக்கும். அதுபோலவே மனித வாழ்க்கையும் இரண்டு பக்கங்களை உடையது.

ஓன்று உலகியல் வாழ்வு. அதில் நாம் எமது உலகியல் வாழ்க்கைத் தராதரத்தை உயர்த்திக் கொண்டு எமதும் மனித சமுதாயத்தினதும் வளர்ச்சிக்காக உழைக்கிறோம் அவ்வழைப்பு சுயநல்நோக்கமுடையதாயன்றிப் பொதுநல் நோக்கமுடையதாயமைதலே சிறப்பு.

மனித வாழ்க்கையின் மறுபக்கம் ஓவ்வொருவரும் தனது ஆன்ம வளர்ச்சிக்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுதலும் ஏனையவர்களும் ஆன்ம வளர்ச்சி அடைய உதவுதலுமாகும் இதனையே சமயவாழ்வு அல்லது ஆன்மீகவாழ்வு என்கிறோம்.

உலகியல் வாழ்வில் எமது முயற்சியால் நாம் ஈடுபொவையும் சாதிப்பவையும் எமதும் மனித குலத்தினதும் வாழ்க்கைத் தராதரத்தை உயர்த்தப் பெருமளவு உதவுகிறது. ஆனால் எமது இவ்வுலகவாழ்வு முடிவுக்கு வரும் போது நாம் ஈடுடியவையும் சாதித்தவையும் எமக்கு உதவப்போதுமில்லை - எம்முடன் வரப்போவதுமில்லை.

சமய வாழ்வு மூலம் நமது ஆன்மா இவ்வுலக வாழ்வில் அடையும் வளர்ச்சி இரண்டு வகையான பலாபலன் களைத் தருகிறது. சமய வாழ்வு நீதி, நியாயம், அறம், அன்பு, சத்தியம், இரக்கம் ஆகிய வழிகளில் மனிதனை வழிநடத்திச் செல்வதால், அது உலகியல் வாழ்வில் நாம் தடம்புரளாது செல்லப் பெறிதும் உதவுகிறது அதனால் உலக வாழ்வு மகிழ்ச்சியுடையதாகவும் அமைதியானதாகவும் சமாதானத்தை நோக்கியதாகவும் அழிவையும் அடா வடித்தனங்களையும் வெறுக்கச் செய்வதாகவும் அமைப் சமய வாழ்வு உதவுகிறது. இது முதலாவது பலாபலன்.

ஆன்மா அழிவற்றதாகையால், நாம் இவ்வுலக வாழ்வில் சமய வாழ்வு மூலம் ஈடுடும் ஆன்ம வளர்ச்சி அழிவற்ற தன்மையுடையது. ஆகவே எமது இவ்வுலக வாழ்வு முடிவுக்கு வரும்போது, நாம் ஈடுடிய ஆன்ம வளர்ச்சி எம்முடனேயே இருக்கும். இது இரண்டாவது பலாபலன்.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து சமய வாழ்வு வாழுதவர்கள் மனிதப்பிறவி எடுத்தன் பலனைப் பெறாதவர்கள் என்பதும் சமயவாழ்வால் பெறும் ஆன்மலாபமே மனிதப் பிறவியால் பெறும் தேடிய தேட்டம் என்பதையும் நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளவிரும்புகிறேன். ஆகவே உலகியல் சார்ந்த உங்கள் செயற்பாடுகளுடன் சமய தெறிப்படி வாழுதலும் அவசியமாகிறது. அதற்கு சைவசமயம் காட்டும் வழியை நீங்கள் அறிந்து கொள்வது மிக அவசியம்.

இன்று பாடசாலைகளில் நீங்கள் கற்கும் - உங்களுக்குக் கற்பிக்கப்படும் - சமயக்கல்வி, தேர்வுகளில் சித்தியை வதை நோக்காகக் கொண்டதாக அமைந்துவிட்டது கவலைக்குரியது. ஆகவே உங்களது சைவசமய விளக்கத்தைத் துலங்கச் செய்யும் நோக்கத்துடன் அடுத்து வரும் சில இதழ்களில் சைவசமயம் பற்றிப் புதிப்படைக் கோட்பாடு களை உங்களுக்கு விளக்கலாம் எனக் கருதுகிறேன்.

சைவப்பெரியார் புலோஸ்யூர் சு. சிவபாதசந்தரம் பிரளை அவர்கள் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அவரது வாழ்க்கை வரலாறு இப்போ இந்து சாதனத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை நீங்கள் கட்டாயம் வாசித்தல் வேண்டும். அவர் முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் பல பாடசாலைகளில் கற்பித்து மாண்பாக்கர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர். அவரிடம் கற்றவர்கள் அவரைத் தெய்வமாகப் போற்றினர்கள். அவர் சைவப்பிரளைகள் நைவையத்தின் மகிழ்ச்சை நன்கு அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இலகு தமிழில் சைவ சமய சாரம், சைவபோதம் போன்ற நூல்களை எமக்குத் தந்துள்ளார். அவற்றை வாசிப்பவர்கள் சைவ சமயக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையை இலகுவில் விளங்கிக் கொள்வர். ஆகவே அவரது சைவ போதத்தை அடிப்படைபாக வைத்து உங்களுக்கு சைவ சமயத்தை அறிமுகம் செய்து வைக்கிறேன். வாசித்து பயன்டைவீர்களாக, மீண்டும் அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்.

— ஞானகுரு

முதலாம் பாடம்: சைவசமயம்

சைவமயமே சமயம் சமயாந்தம்
பழம்பொருளைக்
கைவந்தீடவே மன்றுள் வெளி
காட்டுயிந்தக் கநுத்தைவிட்டு
போய்வந்துழலுஞ் சமயநீர்
புகுதவேண்டா முத்தநீநீ
தெய்வசபையைக் காண்பதற்கு
சேவாராஞ் செத்த்தே.

1. சைவசமய மாட்சி

உலகத்திலேயுள்ள சமயங்கள் பல. அவற்றுள் நமது நாட்டிலே

வழங்குஞ் சமயங்கள் நான்கு. அவை யிருந்தார்கள். அருச்சனஞாக்குப் பல லாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த சைவசமயம், புத்தசமயம், கிறிஸ்து சமயம், இஸ்லாம்சமயம் என்பன. இவற்றுள் புத்தசமயம் 2500 வருஷங்களுக்குமுன் தோன்றியது கிறிஸ்து சமயம் 2010 வருஷங்களுக்குமுன் உண்டானதாம். இஸ்லாம்சமயம் 1350 வருஷங்களுக்குமுன் உண்டானது. சைவசமயம் இன்னகாலத்திலே உண்டானதென்பது ஒருவராலும் சொல்லிக்கொள்ள இயலாதது. ஐயாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் இருந்த அருச்சனன் முதலியோர் சைவசமயிகளா

புத்தசமயம் கொடும்புத்தராலும் அவருடைய சீடராலும் வட இந்தியாவிலே செய்யப்பட்டதெனச் சரித்திருக்கள் சொல்லுகின்றன. புத்தர் உண்டாக்கிய சமயமாதலால் இதற்குப் புத்தசமயம் என்று பெயர். (14 ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவசமயம்

(13 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

(புத்தி தத்துவத்துக்கு மேற்படா மல் அதையே அந்தமாகக்கொள்ளுஞ் சமயமாதலால் ஆப்பெயர் வந்ததென்றும், இந்தச் சமயம் கொதமபுத்த ருக்குகு முன் உள்ளதென்றால் கிலர் கூறுவர்). இல்லாம் சமயம் முகம்மது என்பவரால் அராபிய தேசத் திடேல் உண்டாக்கப்பட்டது. கிறிஸ்துசமயம் கிறிஸ்து என்பவராற் பலஸ்ரைன் என்னும் ஊரிலே உண்டாக்கப்பட்ட தென்று பலஸ் சொல்லுகிறார்கள். கிறிஸ்து செய்த சமயமாதலால் இதற்குக் கிறிஸ்து சமயம் என்று பெயர். சைவசமயம் என்பதற்குச் சிவத்தை அடையச் செய்யும் சமயம் என்பது கருத்து. சிவம் என்பது கடவுள்.

எல்லாப் புண்ணியங்களையுஞ் சொல்லுவது சைவசமயம் ஒன்றே. கள்ளு முதலிய வெறிப்பொருள்களை உண்ணாமையும், தாழ்ந்த உயிர்களையும் கொல்லாமையும், புலாலுண்ணாமையும் புண்ணியங்களைன்று சைவசமயஞ் சொல்லும். கிறிஸ்து சமயம் இவைகளுள் ஒன்றையாவது புண்ணியம் என்று சொல்ல வில்லை. இல்லாம் மதம் மேற்சொல்லியவற்றுள் கள்ளுண்ணாமை ஒன்று மாத்திரம் புண்ணியம் என்று சொல்லும். புத்த சமயம் புலாலுண்ணாமையைப் புண்ணியம் என்று சொல்ல வில்லை. அன்றியும் எல்லாவற்றிலும் சிறந்த புண்ணியமாகிய கடவுள்வழி பாட்டையும் புண்ணியம் என்று இந்தச் சமயம் சொல்லவில்லை. ஆகவே சுத்தபுண்ணிய மார்க்கத்தைச் சொல்லுவது சைவசமயம் ஒன்றேயாம். சைவசமயத்தின் படி சரியாய் நடப்பவர்கள் கடவுளை அடைவார்கள். இன்னும் பலவகைகளாலும் சைவசமயம் மற்றைய எல்லாச் சமயங்களிலும் மேலானதாயுள்ளது. அவைகளைப் பின்னே காணக.

2. சைவசமயத்தீர்மாண நால்கள்

ஈரைந்து பத்து என்பது ஓர் உண்மை. இது எக்காலத்திலும் உண்மையாயுள்ளது ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னும் ஈரைந்து பத்தே யாம். ஈரைந்து பத்து ஆனது ஒரு குறித்த காலத்திடே அன்று. இப்படியே உண்மைகள் எவற்றுக்குந் தொடக்க

மில்லை. ஆதலால் உண்மைகளை வாம் அநாதி (அநாதி = அந் + ஆதி = தொடக்க மில்லாதது) என்று சொல்லப்படும். சைவசமயக் கொள்கைகள் உண்மைகள். ஆதலாற் சைவசமயக் கொள்கைகள் அநாதி.

ஈரைந்து பத்து என்ற உண்மை விவேகமுள்ள மனிதர் யாவுருக்கும் விளங்கும். இதை அறிந்த வர்கள் காலத்துக்குக் காலம் கணக்குப் புத்தகங்களிலே பெருக்கல்வாய் ப்பாட்டிடேல் எழுதியிருக்கிறார்கள்; உபாத்தியாயர்கள் இதைப் பின்னைகளுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். அதுபோல, கடவுள் அருளிய ஞானத்தைப் பெற்றவர்கள் சைவசமய உண்மையை உணருபவர்கள். அவர்கள் அந்த உண்மையைக் காலத்துக்குக் காலம் மற்றையோர் அறிவுதாககச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடவுளும், சைவசமய உண்மையை நேரே உபதேசித்தருளினர். இப்படியாக ஞானிகளாலும் கடவுளாலும் அருளிச் செய்யப்பட்ட சைவசமய நூல்கள் பல, பலவாயிருந்தாலும் அவை சொல்லும் உண்மை ஒன்றேயாம்.

சைவசமய நூல்கள் வேதம், ஆகமம், தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம், மெய்கண்டசாஸ்திரம் முதலியனவாம். இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வம் என்னும் நான்கு வேதங்களும், காமிகம் முதலிய இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் கடவுளால் அருளப்பட்டவை. இவை வடமொழியில் உள்ளன; ஒவ்வொரு படைப்புக் காலத்தொடக்கத்திலும் பக்குவமுள்ள ஆண்மாக்களுக்குக் கடவுளாலே உபதேசிக்கப்படுவன. படைப்புக்குத் தொடக்கமில்லையால், ஒவ்வொரு சிருட்டியிலும் உபதேசிக்கப்படுவனவாகிய வேதங்களுக்கும் ஆகமங்களுக்கும் தொடக்கமில்லை

சைவாகமங்கள்

இருபத்தெட்டு

காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம். சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சவாசம், கவாயம்புவம். ஆக்கினேயம், வீரம், ரெளரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், லளிதம், சித்தம். சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் ஆகிய இருபத்தெட்டும் சைவாகமங்களாம்.

யாம்; தேவாரம் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலும், திருநானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகளாலும், சந்தரமுர்த்தி சுவாமிகளாலும் தமிழிலே பாடப்பட்டவை. திருவாசகம் மாணிக்கவாசகசுவாமிகளால் தமிழிலே பாடப்பட்டது. திருமந்திரம் திருமலநாயனாரால் தமிழிலே பாடப்பட்டது. மெய்கண்டசாத்திரம் பதினான்கும் தமிழிலே பாடப்பட்டவை. அவற்றின் பெயரும் செய்தவர் பெயரும் வருமாறு:-

1. திருவந்தியர்
- திருவியலூர் உய்யவந்தேவ நாயனார்
 2. திருக்களிற்றுப்படியார்
- திருக்கடலூர் உய்யவந்தேவ நாயனார்
 3. சிவநானபோதம்
- மெய்கண்டதேவநாயனார்;
(ரெளரவ ஆகமத்தின் பகுதி;
மொழி பெயர்ப்பு)
 4. சிவநானசித்தியார்
- அருணந்திசிவாசாரியர்
 5. இருபாலிருபது ஷீ
 6. உண்மை விளக்கம்
- மனவாசகங்கடந்த தேவ நாயனார்
 7. சிவப்பிரகாசம்
- உமாபதி சிவாசாரியர்
 8. திருவருட்படயன் ஷீ
 9. வினாவெண்பா ஷீ
 10. போற்றிப்பல்லெராடை ஷீ
 11. கொடிக்கவி ஷீ
 12. நெஞ்சுவிடுதாது ஷீ
 13. உண்மை நெறி விளக்கம் ஷீ
 14. சங்கற்பநிராகரணம் ஷீ
- மேலே சொல்லப்பட்டவை ஞானநால்கள் ஆகும். இவை சைவ சமயத் துக்குப் பிரமாணமாயுள்ளன. இவை தவிரப் புராணங்கள் இதிகாசங்களைன்று இரண்டு வகையான சைவநூல்களுண்டு. இவை பெரும்பாலும் பழைய சரித்திரங்களைச் சொல்லுவன. இவற்றுட் பல, குறைந்த நிலையிலுள்ளவர் கஞ்கும் மிக்க உண்மை பயக்கக்கூடியவை.
- புராணங்கள் கடவுள்ளடைய திருவருட்சிறப்பைச் சொல்ல வேண; இவைகளைப் படிப்பதாற் சிவபத்தி வளரும். இவைகளிலே சமய வளரும். (15 ம் பக்கம் பார்க்க)

சௌவசமயம்

(14 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

முன்டு. இவ்வண்மைகள் தனியே சொல்லப்பட்டால் வாசிக்கிறவர்கள் இலகுவாய் மறந்துவிடுவார்கள். அவை புராணக் கதைகளிலே வரும் போது மனிலே நன்றாகப் பதிகின்றன. உதாரணமாக, எவருக்காக வாயினும் பொய்சொல்லல் ஆகாது என்பது ஒரு சமய உண்மை. இந்த உண்மை தனியே சொல்லப்பட்டால் இதை மறப்பது இலகுவாயிருக்கும். இதை அமைத்திருக்கும் இனிய ஒரு கதை இருந்தால் அது நினைவிலிருக்கும். கந்தபுராணம், திருவிளையாட்டப்புராணம் முதலியன் புராணங்களிற் சிறந்தன. இவற்றிற் சில பகுதி கருக்கு வெளிப்படைப் பொருள் கொள்ளலாகாது உதாரணமாக சிவபிரானும் கந்தசவாயியாரும் திருமணம் செய்தார்களென்று கந்தபுராணம் கூறுகின்றது. கடவுள் திருமணம் செய்தார் என்பது சற்றேனும் பொருந்தாது. உமாதேவியார் சிவபிரானுடைய சத்தி; தெய்வபானை அம்மையாரும் வள்ளியம்மையாரும் கந்தசவாயியாருடைய சத்திகள். கடவுள்

சத்தியோடுகூடி உலகங்களைப் படைக்கக் கங்கற்பித்தலையே கடவுளுடைய திருமணமென்று புராணம் கூறுவதென எமது நாவலர் பெருமான் சுப்பிரபோதத்தில் எழுதியருளினார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பரவையாரிலும் சங்கிலியாரிலும் ஆசைப்பட்டதும் அவர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்தற் பொருட்டென்றே கொள்ளுதல் தக்கதாம்.

சைவ இதிகாசங்கள் அடியார்ச்சானுடைய சரித்திரங்களைச் சொல்லுவன

3. சைவாயிராணம்

சைவ சமய மொன்றே நம்மைப் பிறவித் துன்பத்தினின்றும் நீக்கிக் கடவுளோடு சேர்க்கத் தக்கதென்று மேலே காட்டப்பட்டது. குழந்தைக்கு இவரே பிதா என்று காட்டுவன் அந்தக் குழந்தையினுடைய தாய். அதுபோலக் குழந்தைகளை கொடுக்கி யநமக்குக் கடவுளைக் காட்டுவது நமது அருமையான சைவசமயமாகிய தாயாம். நம்மைப் பெற்ற தாயிலும் பார்க்க அதிகமாக இந்தத் தாயை நாம் நேசித்து இதை யாவரும்

அறியச்செய்வது நம்முடைய கடனாகும்.

நமது நாட்டிலே நமது சமயம் பலவிதமான ஏதுக்களால் வருந்தியது. முன்னாளிலே நமது நாட்டை ஆண்டுவந்த பறங்கியர் முதலானவர்கள் சைவசமயமாகிய நமது தாயைப் பலவகையாலும் வருத்தினார்கள். ஆங்கிலேய ஆட்சிவந்தபின்பு அரசாட்சியாரால் துன்புறாமலிருந்தாலும், வேறு வழியாகப் பெருந்து துன்பம் அடைந்தது. ஐரோப்பா அமெரிக்காக் கண்டங்களிலுள்ளவர்கள் கிறிஸ்து சமயத்தை நாட்டுதற்காக மின்னிமாருக்குச் சம்பளங்கொடுத்து இவ்வூருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள், கிறிஸ்து சமயத்தை நாட்டுவது என்றாற் கருத்தென்ன? சைவர்களைக் கிறிஸ்தவர்களாக்குவதுதானே, சைவர்கள் கிறிஸ்தவர்களானாற் சைவசமயத்தை அழிப்பதாக முடியுமல்லவா? எமதுநாடு இப்போது எமது ஆட்சியில் வந்து விட்டபடியால் எமது சமயத்தை நாம் இலகுவாக வளர்க்கலாம். அதற்கு நாம் முழுமயற்சி எடுத்தல் வேண்டும்.

ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் குருபூசை சார்பான பேச்சுப் போட்டி : 2001 பரிசு பெறுவோர் விபரம்

06-12-2001 ஆம் திகதி ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமானின் 122வது குருபூசை நாளாகும். அதன் ஒரு அங்கமாகச் சைவபரிபாலன் சபையினர் 28-10-2001 ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை வன் / நாவலர் மகா வித்தியாஸயத்தில் நாவன்மைப் போட்டியொன்று நீக்முத்தினர், போட்டிகள் கீழ்ப்பிரிவு, மத்தியபிரிவு, மேற்பிரிவு என மூன்று பிரிவுகளாக நடைபெற்றன. இப்பிரிவுகளுக்கு முறையே 65, 60, 35 பாடசாலை மாணவர்கள் கலந்து கொண்டனர். ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் ஒரு பாடசாலையிலிருந்து ஒரு மாணவரே தோற்ற அனுமதிக்கப்பட்டனர். ஒவ்வொரு பிரிவிலும் முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் இடங்களைப் பெற்றவர்களுக்கு நாவலர் குருபூசை விழாவின்போது முறையே தங்க, வெள்ளி, வெண்கலப் பதக்கங்கள் வழங்கப்படவுள்ளது. பரிசு பெற்றோர் விபரம் பின்வருமாறு:

கீழ்ப்பிரிவு:

தங்கப்பதக்கம்: செல்வன் ஆனந்தராசா பிரகலாதன் யா / ஹாட்டிக் கல்லூரி
வெள்ளிப்பதக்கம்: செல்லி அனுசஜா ஆனந்தசிங்கம், யா / மகாஜனக் கல்லூரி
வெண்கலப்பதக்கம்: செல்லி சிந்துஜா முத்துவிங்கம், யா / பிரான்பற்று கலைமகள் வித்தியாலயம்

மத்திய பிரிவு:

தங்கப்பதக்கம்: செல்வன் குமாரவடிவேல் குருபரன் யாழ் / இந்துக்கல்லூரி
வெள்ளிப்பதக்கம்: செல்லி புஷ்பனா பேரங்கலை யாழ் / மகாஜனாக்கல்லூரி
வெண்கலப்பதக்கம்: செல்வன் ஹரிகரண் சிவராசா யாழ் / உடுப்பிட்டி அமெரிக்கமின்னகல்லூரி

மேற்பிரிவு:

தங்கப்பதக்கம்: செல்லி சர்மிளா குணரட்னம் யாழ் / இராமநாதன் கல்லூரி
வெள்ளிப்பதக்கம்: செல்வன் தர்மகுலசேகரம் பிரதீப யா / சண்டிலிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி
வெண்கலப்பதக்கம்: செல்லி வல்லங்கா மோனகுரி யா / சிதம்பராக் கல்லூரி

ஒவ்வொரு பிரிவிலும் ஏழுபேர் ஆறுதற் பரிசு பெற வர். தங்கப்பதக்கம் பெற்றோரின் பேச்சுக்கள் 06-12-2001 அன்று நீராவியடி நாவலர் ஆச்சிரம மண்டபத்தில் நடைபெறும் நாவலர் குருபூசை நிகழ்ச்சி யின் போது இடம்பெறும்.

The Heritage of the Tamils : Saivaism

— Kalakeerthi Prof. Pon. Poologasingham, D. Phil (Oxon) —

Saivaism is one of the oldest of the living religions, whose historicity can be dated safely to the third millennium B. C. from the finds of the Indus Valley civilisation at Mohenja Daro and Harappa in the Indian subcontinent. Judaism originated about 1700 B. C. in Israel through Abraham and Moses. Shintoism had its origin in Japan between 500 and 1000 B. C. through the efforts of the thirteen founders of the thirteen ancient sects. Spenta Zarathustra founded Zoroastrianism between 600 and 700 B. C. in ancient Iran. Taoism was founded by Lao Tzu around Seventh Century B.C. and Confucianism by Confucius around Sixth Century B.C. in China. Jainism was established by Nataputta Vardhamana or the Mahavira (599 - 527 B. C.) and Buddhism by Gautama Siddhartha or the Buddha (563 - 483 B. C.) in India in the Sixth Century B.C. and Fifth Century B.C. respectively. Christianity saw its rise with Jesus of Nazareth 2000 years ago at the beginning of the Christian era. Prophet Mohamed (571 - 632 AD) founded Islam in the Seventh Century A. D. in Saudi Arabia. Guru Nanak established Sikhism in the Fifteenth Century A. D. in the Punjab (India).

The Indus valley culture has revealed many artefacts of Siva worship or Saivaism. Many polished stones of varying sizes which could be considered as *Sivalinga* have come to light. Some of them seem to have drilled holes perhaps to be worn like a pendant strung to

the neck resembling the *linga* worn by the *Virasaivaites* in the Deccan even today. The seals with bulls having huge humps may be considered as *Nandi*, the vehicle of Lord Siva. Those seals identified as *Pasupatheswarar* and *Nadarajah* are very significant in the study of Saivaism.

The nomadic Aryans entered the Indian subcontinent around 1500 B. C. through the North Western passes from their moorings in Central Asia. When they advanced down the hills they dislodged those advanced cultures in their way. The presence of Dravidian pockets in N. W. Pakistan (*Brahui*), Nepal (*Dhangar*), hills of North India (*Kurukh* and *Malto*) and Central Indian plateau (*Kolami*, *Naiki*, *Parji*, *Gadba*, *Kui*, *Kuvi*, *Pengo*, *Manda* and *Gondi*) clearly indicate the shrinking of Dravidian areas before the advance of the Aryans. Inspite of this setback, the Dravidian cultures seem to have influenced the nomadic culture of the Aryans. Prof. Thomas Burrow, the Boden Professor of Sanskrit at the Oxford University, has listed 27 Dravidian words found in the earliest document of the Aryans called *Rg Veda* in 1946.

The Vedicapati book of 33 includes Rudra (later Rudrasiva), who is concluded to be foreign to it. Rudra is not respected like the other deities in the *Rg Veda*. His *bali* (oblations) was not offered to *akni* (fire) like that of others but thrown at cross junctions dreaded

by people at odd times. He is also portrayed as a wicked and terrorising deity in the *Rg Veda*. Rudra was no other than Siva who is the Supreme deity of the Saivaites. The Aryanized Rudra of Pre Aryan Siva, with three full hymns out of 1028 hymns in the *Rg Veda*, slowly took up the characteristics of Siva and metamorphosed as Rudrasiva. *Satarudriya* of *Yasur Veda*, *Atharva Veda*, *Brahmanas* and *Upanisads*, one by one show Siva's position being elevated to greatness. *Svetasvatara Upanisad* and *Atharvasiras Upanisad* give him a peerless position as a supreme deity.

The Vedas couldn't keep the supreme deity of the Saivaites as an insignificant small deity for long. It is not surprising that the Vedic protagonists like C. V. Narayana Ayyar (1974) and G. Sundaramoorthy Ayer (1976) put the cart before the horses in their researches into Saivism when they said that the Vedic Rudra developed into Siva.

The Tamil word "Siva" has the meaning of reddish and being angered among others in Tamil. The Sanskrit "Rudra" is said to have the above mentioned meanings as well. Therefore the Pre Aryan Siva took the name of Rudra in *Rg Veda*, although the term "Siva" makes rare appearances in the Vedas with a different meaning, ie auspiciousness.

(to be continued)